

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204846

UNIVERSAL
LIBRARY

శ్రీరస్తు.

'నీలాసుందరీపరిణయము

కూచినుంచి తిమ్మకవి ప్రణీతము.

చెన్నపురి:

వావిళ్ల రామస్వామికాన్త్రులు అండ్ సన్స్ వారిచే.

బ్రకటితము.

1939

All Rights Reserved.

Printed by
V. VENKATESWARA SASTRULU
of V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS,
at the 'Vavilla' Press,
Madras—1939.

శ్రీ రస్తు.

నీలాసుందరీపరిణయము

వీరి క.

—●● ఇష్టదేవతాది ప్రార్థనము. ●●—

లకుఁ దానకం బగుచుఁ

జెన్నలరాఁడెడువెండికొండపై

మేలికదానిదాల్ హాయలు

మీఁతెడుజాబిలితాలమేడలో

వేలుపుఁతేడు నల్వయును

వెన్నుడు గొల్వంగ మంచుగొండరా
చూలిని గూడి వేడుకలఁ

జొక్కెడులేనెలతాల్పుఁ గొల్పెదన్. 1

సీ. అలగు వెంగడిమితోటల నాడుపూఁబోడి

పూపవెన్నెలఁతేనిఁ బూనుచాన

కోరి యేనుఁగుమోముఁగొడుకుఁ గాంచినతల్లి

చిలువతాలుపు వేల్పువలపుటింతి

తెలిబొబ్బమెకపుమేల్తేజి నెక్కడిదంట

చెడుగురక్కసిమూఁకఁ జిదుముదిట్ట

తొలుపల్కుగిల్కుటం దెలుగలయెలనాగ

యెల్ల మేల్లెంకియై యెసఁగుచామ

తే. యోగరఁ దెఱగంటి తేఱవలయుడిగములకు

నడరి యుడివోనిబలుసిరులిడెడునట్టి

గట్టుదొరపట్టి యెనలేనికనికరమునఁ

బొదలుచును మమ్ము ననయంబుఁ బ్రోచుఁగాత.

2

సీ. కొఱమూలి విసమిడ్డకఱకురక్కసిఁ జెండి

పఱపుమీఱెడుబండి విఱుగఁ ద్రొక్కి

వెఱఁగొప్ప వ్రేతల మొఱఁగి వెన్నలు మెక్కి

తఱి సూచి మద్దులు వెఱికివైచి

యఱచేతఁ గొండఁ జూపఱు వొగడఁగఁ బూని

నెరి గిబ్బితోలువేల్పు. మురియడంచి

చిఱుతపాయపుగొల్ల తేఱవల వలపించి

మఱవక పసులఁ బల్కఱును గాచి

తే. వెఱవెఱుంగక మడుపున నుఱికి కడిమి

మెఱయఁ డక్కరివిసదారి బిఱుసుఁదఱిమి

మఱియఁ బే రగుతులువల నుఱుముసేసి

వఱుకఱివేల్పు నెదనెంతు గుఱిదలిర్ప.

3

ఉ. కమ్మనితెమ్మదెమ్మెరలు గ్రమ్మగ ని వ్వుగుతమ్మిమేడలోఁ

దుమ్మెదకొమ్మ లెమ్మెలను దూకొని నీటుగఁ బాటఁ బాడఁ

గాఁ, గొమ్మని పూవుఁదేనియలఁ గూరిమి నామెత లిచ్చి నిచ్చ

లుక, నెమ్మది నుండుపాల్కడలి నెయ్యపుఁగూతురు మమ్ముఁ

ప్రోచుతన్.

4

క. తద్దయుఁ బొగడెద వేలుపుఁ

బెద్ద యనన్ జగము లెల్లఁ బెంచుచుఁ బల్కున్

ముద్దియతో నెఱతామర

గద్దియఁ గొలుపుండునల్తాగంబుల ప్రోడన్.

5

చ. బలుతెలిపుల్లువారువము బంగరువీణెయు మిన్నుటందెలుం
జిలుకతుటారిబోటియును జిందపునన్నియమేనుఁ బొత్తముం
జెలునపుఁదెల్లదమ్మిరిసింగపుగద్దెయుఁ గల్గి యొప్పు న
ప్పలుకులచాస జానలరుపల్కు లొసంగెడుఁగాత నిచ్చలున్.

ఉ. మొక్కు లొనర్తుఁ గేలుగవ మోడిచి చొక్కపుఁగొక్కు
జక్కిపై, నెక్కెడుబల్బజేరునకు నిమ్మగ నమ్మినవారిమేల్పు
నుల్, చక్కఁగఁ జేయుదేవరకుఁ జక్కెర కొబ్బెరపండు
లుండ్రముల్, మెక్కెడు పాఠజం దెములమేటికి బత్తిని మాటి
మాటికిన్.

7

అ. పుట్టఁ బుట్టిసట్టిగిట్టయు దీవిని

బొడమినట్టిపున్నెములగనియును

మొదలుగాఁగఁ గబ్బములు వేల్పుబాసను

గూర్చినట్టివారిఁ గోరి తలఁతు.

8

ఉ. మున్ను దెనుంగుఁగబ్బములు ముజ్జగముల్ వొగడంగఁ
గూర్చి వే, రెన్నికఁ గన్నబల్లిదుల నిమ్మగుడెదపుఁదమ్మిలోప
లం, బన్నుగ నిల్పి నిచ్చలును బాయక కూరిమితోఁ దలం
చెడన్, నన్నయభట్టుఁ డక్కనను నాచనసోముని నెఱిపైగ్గ
డన్.

9

క. ఎదఁ గుదు రగుబత్తిని గొ

ల్పెదఁ బలుపుట్టువులఁ గూరిచినదోసంబుల్

చిదుమంగా వేడుకపె

ల్లిద మొదవెడు దెందులూరిలింగయగురునిన్.

10

ఆ. అనుచు నెల్ల వేల్పులను గొల్చి మును కబ్బు
ములను గన్న గాళకులను దలచి
గురుని బత్తి నెంచి కోరి యచ్చ తెనుంగుఁ
గబ్బుమే నొసర్పఁ గడఁగుతఱిని.

11

❧ కవిస్వప్నవృత్తాంతము. ❧

సీ. ఏ వేల్పు గుదెతాల్పుతీచంచమోముల
తులువల బలుక్రొవ్వు దొలఁగ మీఱె
నేసామి సామేన నే ప్రాద్ధ వలిగట్టు
దొరపట్టి నర్కిలితోడఁ బూనె
నేత్రేడు పనిమీఱ నీరేడుజగములఁ
బ్రోడఁగై యనయంబుఁ బ్రోవ నోపె
నేరాయఁ డెలెనిగారాపుటాడెంపు
జడదారులకు ముత్తి వడి నొసంగె

తే మన్ను గేస్తుడు నగ్గియు మిన్ను నీరుఁ
బ్రొద్దు నెల గాడ్పు లెవ్వనిరూపులయ్యె
నట్టి తెలిగట్టుమన్నిప ట్టై నదిట్ట
యొరపు రాణింపఁ గలలోన నొక్కనాడు.

12

సీ. పసిడిండిమెకపురక్కసితోలు మొలఁ జాట్టి
కేల ముమ్మెనవాలు గీలుకొలిపి
చిన్న వెన్నెలతేని సీకపువ్వుగాఁ బూని
పెనుచంక నొకజింకపిల్ల నిఱికి

జడలలోఁ దెలిసీటిచదలేటిజాల్తాఁటి
 జానొంద వెలిబూది మేన నలఁది
 తోరంపుఁజిల్వరాతొడవు లిమ్ముగఁ దాల్చి
 యెదఁ బున్నసరములు కుదురుపఱచి

తే. మోముఁదమ్మిని జిటునవ్వు మొలకలెత్త
 గుబ్బలులతేనిగారాపుఁగూతుతోడ
 నుక్కుమిగిలినబలుగిబ్బజక్కినెక్కి
 కొమరుదళుకొత్త మ్రొలఁ గన్గొనఁగనయ్యె.

13

క. అటువలెఁ గనఁబడి యెద మి
 క్కుట మగునక్కటిక మొదవ గుబ్బలిదొరయి
 ల్లటపల్లుఁడు ననుఁ గన్గొని
 దిటముగ నపు డిట్టు లనుచుఁ దెలియం బలికెన్.

14

సీ. నీతండ్రి గంగన నిచ్చనిచ్చలు మమ్ముఁ
 బూజించె నపరంజిఘాలచేత
 నీతల్లి లచ్చమ నే సంతసిలఁగ నో
 ములు నోఁచె బుడమివేల్పులకు నెల్ల
 నీపినతండ్రు లెన్నికలు గాంచిరి జగ్గ
 నయు సింగనయు నర్చనయును మిగిలి
 నీతమ్ము లెలమి నొందించిరి మమ్ము సిం
 గనయు సూరనయు జగ్గనయుఁ జెలఁగి

తే. నీయనుఁగురాణి బుచ్చమ నెలఁతలెల్ల
 మేలనఁ దనరై గట్టురాచూలిఁ గొలిచి
 మానికంబవు గద కూచిమంచికొలము
 నం దరయఁ దిప్తుకవిరాయ యలర నీవు.

15

మ. మును కబ్బంబుల నెల్లఁ జెప్పి యెలమిం బొల్పొందుచున్
నాకు నప్పనముల్ చేసిన ప్రోడ వీవిపుడు గూర్పం బూసు
నీయచ్చపుం, దెనుఁగుంగబ్బము నిమ్ము నిచ్చలపుబ త్తిన్తుత్తి
యున్ బుత్తియున్, నెన రొప్ప న్నమకూర్పు చెప్పడును నే
నీయొద్దనే యుండెదన్. 16

క. అని నుడువుచు నద్దేవర
కనుమొఱగిన నపుడు మేలుకాంచి యెదను బా
యనివేడ్క లొదవ నతనికి
బని యొనరఁగ మ్రొక్కు లొసఁగి బత్తి దలిగ్పన్. 17

— ప ష ష్యం త ము లు. —

క. లిబ్బులదొర చెలికానికి
గుబ్బలియెకిమీనియనుఁగుఁగూఁతుమగనికిన్
బెబ్బలిరేఁద్రిమృతితో
ల్పిబ్బినతమిఁ గప్పకొన్న బలువేల్పునకున్. 18

క. చులుకు గలయొక్కకోలను
గుఱిగాఁ దిగ ప్రోళ్లు నేలఁ గూలిచి కఢిమిన్
మెఱయుచు జేజేగములకు
దలుఁగనిమే లిడినగిబ్బత త్తడినొకకున్. 19

క. తలఁచునిరాబారులచి
క్కులు దొలఁగఁగఁజేసి మచుచు గొనములగ నికిం
దులువతొలువేల్పుఁగూటువ
బలితపుఁబెన్నొగులుఁజాలుఁబయ్యరకుఁ దగన్. 20

క. నెలతాలఁ బోలునిద్రపు
దెలిదొల్లలమేనిమేటిదేవర కెపుడుం

గొలిచినబంటులకోర్కూలు

పాలుపొదవఁగఁ బిడుకు వేలుపున్నదవునకున్.

21

క. పితరదొర కేటత్రాటన్

జతనంబునఁ దివియ మిగుల జడుపున నెదలో

వెత కుడుచుతపసిబిడ్డని

బ్రతికించి యనంబుగన్న బల్లిదున కొగిన్.

22

తే. అప్పనంబుగ నెలమితో నచ్చతెనుఁగు

బాసచే నిప్పు డేనొనర్పఁగఁ దొడఁగిన

నీల యనువేరఁ దేజున నివ్వటిల్లు

నింతిపెండిలికతతెఱఁ గట్టు లనిన.

23

—

ప్రథమాశ్వాసము

కథాప్రస్తావన.

క. మును నైమిశ మనునడవిని
మొనసి నిరాబారిసింగములు పెక్కుకతల్
వినుచుండి రోమహర్షణు
ననుగుంగొడుకునకు నిట్టు లనిరింపొదవన్. 24

క. జడదారిరాయ మాకుం
గడునెలమిగ లచ్చిమగనికత యొక్కటి యే
ర్పడఁ దెల్పు మనుచు వేడినఁ
దొడరి యతం డపుడు వారితో నిట్లనియెన్. 25

—ॐ మిథిలవర్ణనము. ॐ—

తే. వినుడు బల్లిదులార మీవీను లలర
నిచ్చలంబుగఁ దెల్పెద దచ్చికడల
నెన్నఁదగి వన్నియలకెల్లనిక్క యగుచుఁ
బుడమిలోపల మిథిలనాఁ బ్రోలు వెలయు. 26

సీ. వెలలేనివలుడక్రొన్నె లతాలమాడువు
బ్బట్టంపుడరంగ మొత్తములు గాఁగ
రంగుబంగరువు మెఱుంగుటరంగులు
నిద్దంపుటిసుకటిన్నియలు గాఁగఁ

గులుకుఁబాయపురాచతలిరాకుఁబోడులు
పగడంపుఁదీవజొంపములు గాఁగ
మేటిపల్లొమ్మల మెకపురాతుటుములు
లలితంపుఁబఱపుగుబ్బలులు గాఁగ

తే. వన్నియలుమీఱి చెలువారువారువములు
కొమరుదళుకొత్తు బలుమానికములుగాఁగఁ
బొంకముగ నెల్లసిరులకుఁ డెంకి యగుచుఁ
బాలమున్నీటిపగిది నాప్రోలు దనరు.

27

ఉ. పున్నమచందురుం దెగడుపొంకపుమోములరాచకన్నియల్
గ్రొన్నెలతాలమేలిపనికొప్రపుమేడల నాటలాడ నా
యన్నులకుల్కు లేనగవు లచ్చమ వెన్నెలలంచుఁ ద్రిప్పురున్
వెన్నెలపుల్లుమొత్తములు వేడుక నబ్బలువీట మాటికిన్. 28

చ. మినుకుఁగడానిబంగరుపుమేడలసోరణగండ్లవెంట రేల్
చనియెడిరిక్కమొత్తమును జక్కఁగఁ జూచి మెఱుంగుఁ
బోడు లిచ్చను బిడికిళ్లఁ బట్టి యవి జాఱి చనం దమగోళ్లు
చుక్కలం,చును నెడ నిల్చి చే వదలి చూచుచు నుబ్బర
పోదు రందులన్.

29

చ. పగడపుఁగంబముల్ నిలిపి వన్నిసముత్తైపుఁజప్పరంబులన్
నిగనిగలాడు కుందసపునిద్దపుగోడల నాఁడెమైనము
త్తిగరతసంపుజిల్లుఁబనితిన్నియలున్ బలదమ్మికెంపుతా
జిగితలుపు ల్గడు నైఱయుఁ జెన్ను దలిర్పఁగఁ బ్రోల నెల్లెడన్.

తే. ఇగురుఁబోండ్ల కగడ్డలో నీడుచిలున
చెలువ లిడుతమ్మికెంపులుఁ జెలగి కోట

- కొమ్మలం చాడు తెఱగంటికొమ్మ లిడెడు
వేల్పువొరమానికములు నవ్వీటఁ దనరు. 31
- తే. ప్రోలిపల్లోటకొమ్మలఁ బులుఁగుతాఱు
గఱికయని డాసి చెంతఁ జెక్కడపుసింగ
ములను గన్గొని నడుచుక్కి బోవ వెఱచి
ప్రాద్ధతేజీలు బలువడిఁ బోవుఁ గడల. 32
- క. పన్నుగ నందలియేనుఁగు
గున్నలపై మావటిండ్రు కోరిక లడరన్
మిన్నేటిపసిఁడితామర
క్రొన్ననలను వన్నెమీఱఁ గోయుదు రెపుడున్. 33
- తే. పొడుపుమలనుండి పడమటికడలికరుగఁ
బవలునలుజాములునుబట్టుఁ దొవలసూడు
తత్తడుల కని మాటలో దచ్చికడలఁ
బఱచి క్రమ్మలు నచటిబాబాతుటుములు. 34
- క. నలుమొగములఁ దా నాలుగు
తొలుపలుకును సదువు తేమి దొడ్డని నలువం
బలికి కలచదువు లెల్లను
బలుకుదు రొక్కొక్కనోరఁ బాటులు వీటన్. 35
- చ. కలన నెదిరెన్నేనిఁ దిగకన్నులవేలుపు నైన మార్కొనం
దలఁపుదు రెద్ది వేడిన నెదం గని మానక జన్నిగట్టుఁ బె
ద్దలకును బేదసాదులకుఁ దద్దయు నిత్తురు ప్రోల నెప్పుడుం
బొలుపు దలిర్ప రేవెలుఁగు ప్రాద్ధకొలంబులరాచసింగముల్.
- ఆ. తోలుదాల్చుననుఁగు తొమ్మిదిపాఁతఱల్
రొక్క మున్న దనుచు నిక్కుఁగాని

తెక్క కెక్కుడైన రొక్కంబుఁ దఱుంగని
కొలుచు గలదు ప్రోలికోమటులకు.

37

తరలము.—

మొలకుఁ దెల్లనిబట్ట లేకయు ముచ్చటం గలు ద్రావుచుం
బొలము దున్నగ నోడి నాఁగలి పూని త్రిమ్మరు నంచు ని
చ్చలును బల్కుచు నుందు రాకఱిసామియన్నను దట్టపుం
గలుముల న్వెలుఁగొంది యచ్చటికాఁపుఁబెద్దలు తద్దయున్.

చ. కులుకుమిటారిగుబ్బలును గ్రొమ్ముడులు స్ఫిగికొనులుం బిటుం
దులుఁ గదలంగఁ జిల్కలను దోలు నెపంబున నెల్లులెత్తి గా
జులు గలుగల్గనం జుటుకుఁజూపులచేఁ దెనునర్ల డెందముల్
గలఁపుదు రందులం బొలముకాపరి కాఁపుఁడుటారిక త్రియల్.

చ. పగడపుడిఁగలో తళుకుబంగరుబొమ్మలొ క్రొమ్మెటుంగులో
తొగచెలితున్నలో మరునితూపులొ బలోరతనంపుఁదేటలో
సొగసులదీపులో యనుచుఁ జూపటు లువ్విళులూర నందు
లం, బొగడికఁ జెంది యందములఁ బొల్తురు నీటుగ నాటచేడి
యల్.

40.

— ధర్మఁడునుతేసి వర్ణనము. —

క. అవ్వీ డేలు న్నేలని
దవ్వలదొర లేన్న మిగుల ధర్మఁడు దనతోఁ
జివ్వకు నెదురై నిలిచిన
మువ్వరు వేలుపుల నైన మొనసి కలంచున్.

41

సీ. పెడవింటిబలుదంటఁ బొడసూపఁగా నీక
తోలుదాలుపు నొక్కమూల కనిచి

తొలు మొగల్తుటుముల దూదియ ట్లవియించి
 కలువలచెలికాని వెలి యొనర్చి
 గాలిమేతరిత్రేనిఁ గాలూనఁ గా నీక
 కడలి నెల్లప్పుడు నడలఁజేసి
 వెడఁదమోముమెకంబు నడవుల డాఁగించి
 గట్టులయెకిమినిఁ గడకుఁ ద్రోచి
 తే. చక్కదనమున వాసిని జాగమునను
 జిగిని మాటలలోఁతున మగతనమున
 నిచ్చలంబునఁ గడలఁదా నెచ్చుగాంచి
 పొగడికలఁ జెందునెప్పుడు నప్పుడమిత్రేడు.

42

సీ. ఎనలేనిమగఁటిమి నెసఁగువాఁ డగుటకుఁ
 బొంచుండి కోఁతిని ద్రుంచఁడేని
 కోర్కులెల్లను సమకూర్చువాఁ డగుట కూ
 రక చుప్పనాక మరల్పఁడేని
 కనికరంబుల కెల్ల నునికిప ట్టగుటకుఁ
 బొలదిండ్లఁ బొలియింపఁ దలఁపఁడేని
 యుడివోనికలుముల నడరు చుండుటకుఁ గా
 అడవుల దుంపలు గుడువఁడేని

తే. బంతితేరులపంటవలంతితేని
 కొడుకు దొర యగు నతనికిఁ గడిమి నీగిఁ
 గనికరంబున సిరి నంచుఁ గడఁగి పెద్ద
 లెన్న నారాచజాబిలి చెన్నుమీలు.

43

క. పిఱికితనంబును జలమును
 గొఱగొఱ యీలేనిగొనము గుఱి దప్పుటయుం

దుఱుతును బిగియును గల్గయు
నెఱుంగఁ డతం డించుకయిన నెల్లెడలందున్.

44

సీ. జగడంపుటోరెంపుజడదారికడకేగి
చదలేటితెలిసీట జలకమాడి
తెఱగంటిదొరయింటితెలిమ్రాకు లెగఁబ్రాకి
వలనొప్పుఁ దెలిదీవి కెలనమెలగి
పలుచందములఁ జందములఁ గ్రిందుపడఁజేసి
నెలతొల్పుబలువేల్పుచెలుపు నవ్వి
చలమాని యలయేనుఁగులసూడు దిగనాడి
మగతొలజిగినెలఁ దగుచుఁ దెగడి

తే. ముత్తియొబుల నురువుల మొల్లవిరుల
మంచుసోనలఁ జొక్కల నంచగముల
నెంచి కొంచక తనయసం బెల్లకడల
వెలుంగ వెలుంగొందు నారాచవేల్పుతేడు.

45

క. వెంగలియుఁ బిటికివాడును
దొంగయుఁ గొండ్డిడుఁ బేద తులువయు ననికీ
లొంగినవాడును లేఁ డర
యంగా మందునకు నైన నద్దొరపుడమిన్.

46

—ॐ కుంభకుఁ డనుగొల్లదొరకత. ॐ—

క. ఆరామానిక మెప్పుడు
గారవమునఁ బెనుప నందుఁ గదలనిసిరులం
గేరుచుఁ గుంభకుఁ డనియెడి
పేరిటిగొల్లదొర యొకడు పేర్కిఁ జెలంగున్.

47

తే. వేలుపులజేడు దన కొకవెల్ల మొదవె
కల దనుచు నిక్కు నింతియకాని యిట్లు
కలవె పలువన్ని యలగిడ్డికడుపు లంచు
నెంచుచుండు నతం డెందుఁ గొంచు లేక.

48.

సీ. అడిగినఁ గొదుకక పుడమి వేల్పులకు ని
చ్చలుఁ బాడిమొదవులఁ జాల నొసఁగుఁ
బేదగేస్తులఁ జేరఁ బిల్చి కోరినయన్ని
దుక్కిలెద్దులఁ బల్కితొడ నిచ్చు
ముదుసల్లఁ గడఁకమై వెదకి తా రావించి
నెమ్మిఁ గన్గొని యోగిరమ్ము వెట్టు
నెడపక గీమున కేతెంచువిందుల

కెలమి వల్పులును సొమ్ములు నొసఁగుఁ

తే. జెలిమికాండ్రను బెద్దలఁ గొలమువారిఁ
గూరిమి దలిర్ప సారెకు గారవించు
నార యరు దగుఁ బుడమిపై నరసి చూడ
గొల్లయెకిమీనినాఁడెప్పుగొనములెల్ల.

49

తే. చుక్కలను వానచినుకుల నిక్కువముగ
లెక్కయిడవచ్చుఁగాని పెంపెక్కి యెపుడుఁ
బుడమి యీనినతెఱఁగున నడరునతని
తొడుకులం దెల్లమిగ లెక్కయిడఁగరాదు.

50

క. అమ్మేటిగేస్తునకుఁ గడు
నెమ్మి యొనర్చుచును నిచ్చనిచ్చలు బలుపు
న్నెమ్ముల ధర్మద యనియెడు
కొమ్మ దనరు నెల్ల మేలిగొనములప్రోవై.

51

సీ. అనయమ్ముఁ బెరియిమ్మలను త్రిమ్మరుచునుండు
 చలివెలుంగుననుంగుఁజెలియ లెనయె?
 పెనుతాఁగయై మ్రోగుచును మోసలకునేఁగు
 నలుమొగంబుల వేల్పుచెలువ వొరయె?
 జగమడ్డఁ దగుదొడ్డ సత్తియై బెదరించు
 గట్టులయెకిమీనిప్పట్టి జతయె?
 పలుతేఁడులకు సూడు బలియించి పొలియించి
 లలిఁ గేరుపంటవలంతి సరియె?

తే. యివ్వెలందుక కని తనయీడుచేడె
 లందఱును డెందములనుబ్బి యాడుకొనఁగఁ
 జెలఁగి నాఁడెప్పుఁబుడమిజేజేలగములఁ
 బ్రోది నేయుచు నెప్పుడు నప్పొలఁతి యలరు.

52

క. ఉడివోనిసిరుల నిటువలెఁ
 దడవెడునయ్యాల గల్గఁ దనియింతురు సొం
 పడర సిరిదాముఁ డనునొక
 కొడుకును మఱి నీల యనెడుకూఁతు రొకర్తున్.

53

— ౧౩ నీ లా వ ర్ణ న ము. ౧ —

క. అచ్చిన్నికన్నె సోయగ
 మచ్చెలువుం జిల్వచెల్వలందును మఱి య
 య్యచ్చరచేడియలందును
 నిచ్చలుఁ బరికింపఁ గలుగ నేర దొకప్పున్.

54

క. చన్నులు జక్కవగిబ్బలు
 కన్నులు చెన్నలరునల్లకలువలు పిటుఁదుల్
 నీలా—2

దిన్నెలు వన్నెలగనియ
య్యన్నులతలమానికంబు నలలియె పొగడన్.

55

సీ. గొనబారునూగారు కొదసుతుమైదబారు
బలుగుబృహలిండ్లు పసిడిగిండ్లు
ననుఁ గావిజిగిమోవి ననతేనియలబావి
దొరమించుమైరంగు తొల్లెఱుంగు
నాఁడెంపుజడపెంపు నాఁచుతీవలగుంపు
కలికికన్యవడాలు గంగుమీలు
పొగడొందుమొగమెందుఁ దొగలగాదిలివిందు
జిగిలేగవునుదీవ మొగులుత్రోవ

తే. తలులు తరగలు చేతులు తప్పివిరులు
తొడలనంటులు పిక్కలు దోసలు తళుకుఁ
జెక్కుటద్దంబు లడుగులు చెంగలువలు
బొమలు సింగిణు లమ్మించుఁబోడి కరయ.

56

ఉ. చిందమునందముం దలుముఁ జేడియకుత్తుక క్రొత్తకప్రపుం
గందముచందముం దెగడుఁ గన్నియనెమ్మెయితావిపిండు లేఁ
జెందొవవిందునన్నియ నినీయనుఁ బైదలినెన్నొసల్ బళ్ళీ!
కుందన మెందునుఁ దొరయెకొమ్మనిగారపుమేనిచాయకున్?

క. నెలఁతుక చిలునగవులు వె
న్నెలలం గన నవ్వు లేమ నిద్దపుఁగులుకుం
బలుకులు చిలుకల నులుకఁగఁ
బలుకుం బలుకుదురు వోలు బలుమగఱాలన్.

58

తే. అట్లు లేజవ్వనమ్మ సోయగముఁ గల్గి
చెన్నుమీఱుచు నున్నయయ్యన్నుమిన్నఁ

గాంచి తలదండ్రు లేంతయు గారపమున
నుల్లమున నుబ్బుచున్న చో నొక్కనాడు.

59

— కుంభకునిపాలి కొకబ్రాహ్మణుడు వచ్చుట. —

సీ. తిగరేక లేర్పడ దిద్దిననొసలిను

న్వేలిబూదిబొట్టురంగులు నెలంగ

సరవిఁ జిచ్చుటకంటిదొరకంటి పేరింటి

పేరులు పేరెడఁ బెంపుమీఱ

మొలఁ బింజె వట్టి చెంగులు మాటి కట్టిన

వలిపనీర్కావిదోవతి నెలంగఁ

బైఁ గప్పుకొన్న హొంబట్టుదుప్పటిమెఱుం

గులు నల్లడలఁ గ్రమ్మకొని వెలుంగఁ

తే. బొత్తములుమేల్కుఁభాయిఁల ముత్తీయంపుఁ

బోగులునుజాలజన్నిదంబులును గొడుగు

గిండి చెంబును గల్గి ముంగిటికి వచ్చి

నిలిచె వడినొక్కనాడెంపు నేలవేల్పు.

60

చ. నిలిచినఁ జూచి గొల్లదొర నిండినబత్తిని గేలు మోడ్చి య

బృలియుఁ డొసంగుదీచనలఁ బల్కఱుఁ గైకొని గొప్పతమ్మికెం

పులు గదియించినట్టిజిగుత్తడిముక్కలిపేటమీఁద ని

చ్చలముగ నుంచి పూజ లిడి చయ్యన నాతనితోడ నిట్లనున్.

తే. పుడమిదయ్యమ! యెందుండి వెడలి వచ్చి

తిటకురాగర్జమేమి మాకెఱుంగఁజేయు

మెచ్చుమిముబోటిపెద్దలు వచ్చుటెల్లఁ

దోడుతోడనె మేలు చేకూడఁ గాదె?

62

తే. అనుడు సగ్గొల్ల తేనిఁ గన్గొని కరంబు
 సంతసంబున సలరి యజ్ఞన్ని గట్టుఁ
 గొలముతలమానికము తనవలతితనము
 గనబడఁగ నిట్టులని చెప్పఁగాఁ దొడంగె. 63:

— బ్రహ్మణుడు కృష్ణనిలీలం చెల్పుట. —

క. విను నీకు బావ యగునం
 దునిచెంగటనుండి యెమ్మెతో నీకడకుం
 జనుదెంచితి నబ్బల్లిదుఁ
 డనుపఁగ మీసేమ మెల్ల నారయుకొఱకున్. 64

క. కడు నిడుమలఁ బడి వా రి
 ప్పడు మునుపటి నెలపు వదలి పోకు మిగులఁగం
 దొడుకులకు బృంద యనియెడు
 నడవికిఁ గాఁపురము వచ్చి రలజడి మీఱన్. 65

క. మిగులఁ గడగండ్లఁ బడియుం
 దెగకయు వా రెల్ల నిపుడు నీమేనల్లుం
 డగుకఱివేలుపుకతమున
 నొగి నుసులులతోడి నిల్చి యున్నారు సుమీ. 66

తే. అతఁడు గావించుకర్తంబు లరయ నొక్క
 మోము గలిగినమానిసి యేమి దెలుపు
 మీఱఁగా నాల్గుదాటు నూటుపదులు
 నోళ్లు గలవారికిని బూని నుడువ రాదు. 67

క. విను సిరిమంతుఁడు కడువ్రేఁ
 గున నడరెడు పుడమిపడఁదికొఱకును జేజేల్

మును వేడుకొనిన మానిసి
తనము గనినవెన్నుఁ డతఁ డెదం బరికింపన్.

68

ఉ. ఆచంద మెల్ల దిటముగ
నీచెవులకుఁ దనివి వీట నే నెఱిగింతున్
రాచపను లిపుడె తలఁచు
జూచుకొనక యాలకింపు సుక్కనితెలివిన్.

69

సీ. మును సోకుమూఁకల మోవ నోక నేల
చేడియ దలఁకి జేజేలఁ గూడి
చదువులవేలుపు మొదలు వెన్నునిచెంత
కరిగి చాఁగిలి మ్రొక్కి సరగ లేచి
యాయన కత్తెఱం గంతయు నెఱిగించి
జియ్య యిప్పని జాగు నేయఁ బోక
కావింపవే యని కడు వేడుకొనిన న
వ్వేల్పుల కవ్వేల్పు వెరపువీట
తే. నిప్పని యొనర్తుఁ బొండు మీరిండ్ల కనుచు
ననిచె ననిచిన కూర్చితో నపుడు తొగల
యనుఁగుకొలమున వసుదేవుఁ డనెడుదొరకుఁ
గొమరుఁడై పుట్టి నెంతయుఁ గొమరుమిగుల.

70

ఆ. పుట్టి కంసుఁ డనెడునట్టిరా కాసుల
త్రేనివలన సూడు తోనె పూని
నందునింటఁ జేరి నందునియిల్లుటా
లగుయశోద పాపఁ డనుచుఁ బెనుప.

71

తే. అత్తెఱంగునఁ బెనుచుచున్నంత నొక్క
యెడను బూతనయనువేర నడరుపెరసు

నల్లఁద్రావుడుఁబడఁతి మత్తిల్లి చేరి
విసఫుఁబాలిడఁ గని దాని యుసులుగొనియె.

72

ఆ. దండఁ గొండపోల్కి నుండునో నొండెడ
దండితనము మీఱ నండగొనక
పిండిపిండిగాఁగ రెండుకాళ్ళులఁ దాచి
దండి బండిపాలసుదిండి జెండె.

73

క. దొరఁకొని తనుఁ బొదివి కడుక్
సరగను జదలికిని నొగిని జనుబేరజపుం
గరువలిబలుతొలుజేజే
నరుదుగ గుదెతాల్పువీటి కనిచెం గడిమిన్.

74

సీ. బుడుతకల్వలవిందుఁ బోలునెన్నొసలిపై
జెలువంపురారేక చిందులాడ
మొలఁ బట్టుదిండుపైఁ జెలువొందుగంటల
బంగారు మొలత్రాడు రంగు లీన
నెడఁ గ్రొత్తపులిగోరు లొదవిసవతకంబు
బలుముత్తియపుసరంబులను బొదలఁ
జేతుల రతనంపుజిలుఁగుటుంగరములు
మురువులు నెనలేని మురువు సూప

తే. మెట్టదమ్ములనందియల్ బిట్టు మొరయ
దిట్టతనమునఁ జెలరేగి పట్టపగలె
నెట్టుకొని యెల్లప్రేతల నట్టులందు
గుట్టు లరయుచు మెలఁగు నప్పట్టి మఱియు.

75

సీ. తలిరుఁబాయపుముద్దుఁజెలువలఁ గనుగీటి
వలరాచపనులకు వలసి పిలుచుఁ

జల్ల లమ్మగఁ బోవు గొల్లకొమ్మల నడ్డు
కొని సిగ్గు లెడలించి యెనసి కేరు
మగలతో నిదురించు మగువల మఱపించి

మగచెయ్యి లొనరింప మది దలంచు
నారాటమునఁ బొంగి నీరాటరేవులఁ

గాంచి కన్నెల బల్కి గవయఁ జూచుఁ
తే. జిన్నపాపలఁ గూడి బల్కున్నరకల
నన్నిగీముల నన్నక సన్నఁ దూటి
యున్నమీఁగడ పెరుగుపాలెన్న జున్ను
లన్నియును గొల్లనాడు నవ్వన్నెలాడు.

76

నీ. పెనుమిన్నుగొనత్రోవలను మెలంగెడుతేడు
చెలఁగి వ్రేతలయిండ్ల మెఁగుచుండుఁ
గోరి నిరాబారు లుండి కనలేని

బలియుండు గొల్లలఁ బాయకుండుఁ
గడఁగి జన్నపుడిండ్లు చొడరఁ ద్రిప్పురుప్రోడ
కుట్టలగమితోడఁ గూడి యాడుఁ
గలిమిపూఁబోడితోఁ గనసి కేరెడుమేటి
గొల్లకన్నియలతోఁ గూడి కేరు

తే. లెక్కలిడరానిరాయంచ జక్కబోగు
గుడ్డుఁబనఁటులు మిగిలఁ గొప్పబొజ్జఁ
బూను పెనుదంట వ్రేవలైతొనఁ గల్లు
జున్న పెరుగులు ముచ్చిలి జుట్టుచుండు.

77

వ. అంత.

78

క. బిట్టలిగి వ్రేత లొగిఁ దన
రట్టడిచందములఁ దెల్పి రాయిడి వెట్టం
గట్టలుకఁ దల్లి తోలం
గట్టిన వడి నేఁగి మద్దికవ పెకలించెన్. 79

ఆ. అట్టియావడులకు బిట్టు గాసిలి గొల్ల
లెల్ల బృందలోని కిప్పుడు నేరి
రందు విసపుమ్రాఁకు లై యున్న చెడుగురే
ద్రిమ్మరుల నడంచి తప్పికంటి. 80

సీ. బంగారుదగటుదుప్పటి బిగ్గ మొలఁ జుట్టి
కేలఁ జొక్కపుఁబిల్లఁగ్రోలు వట్టి
పెంపారుబలునెమ్మిపించె మాదలఁ బూని
చెవిని జీఁకటిమ్రానిచివురు దుఁజీమి
సొగసుగా నొసలఁ గస్తురిబొట్టు సవరించి
క్రొన్నససరము లక్కున నమర్చి
గురివెందపూసపేరొరయ సంపిటఁ గట్టి
సన్నంపునెలగోల చంక నిఱికి

తే. చెలిమికాండ్రను గూడి నిచ్చలముమీఱఁ
గడఁతతోనాలకదుపులఁ గాచుకొనుచు
గొమరు దళకొత్త ననయంబు జమునపొంత
మెలఁగు నెనలేనిహోయల నమ్మేటివేల్పు. 81

తే. మరుని రేతేని జేజేలదొరఁబొనునని
బూపనెలతాల్పుచెలివట్టిఁ బోలఁ జాలు
వానిచెలువంబు నుడువులతేని కై నఁ
బూని దిటముగ వాక్రువ్వఁ బోలదెందు. 82

సీ. తెలిదమ్మితేకులఁ దెగడుకన్నులవాడు
 తొగలనెచ్చెలి నేలుమొగమువాడు
 మించునందముమించు మెఱుంగుజెక్కులవాడు
 కొదమతేటుల గేరుకురులవాడు
 మెట్టదమ్మలపొల్పు మెట్టుమెట్టలవాడు
 తరఁగఁచాలు నదల్పుతఱులవాడు
 వలుద చిందము నెగ్గు పలుకుకుత్తుకవాడు
 జడల మెకంబుఁ బోల్చుడుమువాడు

తే. మొల్ల మొగ్గల నెనయుపల్తొనలవాడు
 పొదలుచిగురాకుదొరయుకెంబెదవివాడు
 తొలుమొగుల్వేగతరుముమైచెలుపువాడు
 చెన్నుగలవాడు వలతేనిగన్నవాడు.

83

—ॐ కంభకునికనునన్నచే నీల బ్రహ్మణునకు మ్రొక్కుట. ॐ—

క. అని యిల్లెఱుగునఁ బాటుడు
 వినిపించిన గొల్ల తేడు వేడ్కలు మదిలో
 ననలెత్తఁగఁ దనమ్రాలం
 గనుపట్టు ననుంగుబట్టిఁ గనుఁగొల్పుటయున్.

84

సీ. కొదమతుమ్మెదదిమ్ము నదలించుముంగురు
 ల్నొసలిపై ముసరి తుంపెసలు గూయ
 జిలుఁగుబయ్యెదలోనఁ దులకించుకోడెచ
 న్బొగడలు డాగురుమూత లాడ
 గొప్పపిఱుందువ్రేఁగునఁ దడఁబడునడల్
 గుడుగుడుగుంచ మింపడర నాడ

మురిపంపునగవులు ముద్దు లేఁజెక్కులఁ
 బొదలుచు వెన్నెలప్రోవు లాడ
 తే. గొనములకు నెల్ల నాటపట్టనఁగఁజాలి
 జాలువాబొప్పుపోల్కి నన్నేలవేల్పు
 జింకతాలుపుచెంగటఁ జేరి యడుగుఁ
 దమ్ములకు మ్రొక్కులిడియున్న కొమ్మఁ జూచి. 85

క. పలుతెఱఁగుల దీవనలిడి
 వలనుగ నత్తమ్మిచూలివంగడపుంజా
 బిలి యలతేనిం గని యి
 చ్చెలి యెవ్వరిపడుచు తెలియఁ జెప్పము దీనిన్. 86

నీలకుఁ దగినవరునిగుఱించి
 { ప్రాప్తఁబడును గుంభకుఁడును మాటలాడుట. }

క. అరచేతి వ్రాలు చూచిన
 దొర యెందును లేనిదొడ్డవొరఁ జేకొని బల్
 సిరుల నిరవందఁగల దీ
 విరిఁబోఁడి జగంబులెల్ల విరివిగఁ బొగడన్. 87

తే. గొప్పకన్నులు నిడువారుఁగురులుఁ జెలఁగు
 కౌనుఁ గెంజాయ నలరుకేల్గవయు నడుగు
 లును మొనల్లలపలుచాలుపును దనరౌఁ
 గన్నియలమిన్న కివియె మేల్చున్నె వన్నె. 88

చ. అనుటయు బాఁచనయ్య కతఁ డర్తిలి నిట్లని పల్కె దేవరా!
 విను మిది నాదుపట్టి కడువేడుక నెప్పుడు నీల యంచు నీ
 గొనముల ప్రోకఁ బిల్తు మిదిగో నిపు డీననఁబోఁడి కందమా

పెనిమిటిఁ గూర్చి సొంపలరఁ బెండ్లి యొనర్చు మదిం దలం
చెదన్.

89

క. ఈకన్నియకుం దగునొక

రాకొమరుని నరసి నిబ్బరంబుగ నిపుడే

మా కెఱిగింపుడు తెలియ

నీకుం గనరాని దొకటి నేలం గలదే?

90

క. నందుఁడు మాకుఁ గాదిలి

బందుగుఁ డాతనికి నొజ్జ బాఁపఁడ వగుటఁ

డెందమునకు నీవలుకులు

పొందుగఁ బ్రాబల్కునుడువుపోలిక సుమ్మి.

91

చ. కొలమును గల్తి తాల్తియును గూర్తియుఁ దెంపును జవ్వ
నంబునుం, జెలువము విద్దెయుఁ గొనముఁ జేవయుఁ బ్రోడ
తనంబుఁ దెల్వీయుం, గలిగినపిన్న పాపనికి గన్నె నిడం దగు
నంచుఁ దీర్పరు, ల్వలుకుదు రట్లు గావున వలంతికి నీ కిఁకఁ
జెప్ప నేటికిన్?

92

తే. అనిన నతఁ డాతనికి నిట్టులనుచుఁ బలికె

వినుము నాయఁడ ! నామాట వీనులరఁ

జేర్తి నీకన్నియకుం దగు పెండ్లికొడుకు

వెన్న తెక్కలికాఁ డైనవేల్పు సుమ్ము.

93

క. వానికి నెనయగువాఁ డెం

దైన న్నటి కలఁడె పుడమి నటుగాకయు నీ

మేనల్లుం డాతనికి ని

చ్చానం బెండిలి యొనర్చు జను నరయంగన్.

94

మ. వెడఁగుంజాడలఁబోకి నాపలుకు నీనీన్దోయి కింపై నఁ దెం
పడర న్వెన్నునికిమ్ము కన్నియను నెయ్యంబొప్పు నీవొప్పుగా
నుడువుల్వేయు నిఁకేల డెందమునఁ గన్తోమ్మెన్న నీకిప్పుడా
సుడివాల్దాలుపుకన్న వేటు కలరే చుట్టంబు లేవంకలన్? 95

క. కావునఁ గొడుకక కటిమై
దేవర కీకన్నె నిమ్ము తిరమగుమదితో
నావుడు నాతం డట్టుల
కావించెదఁ జమ్ము వేడ్క గడలుకొనంగన్. 96

తే. నేలవేలుప ! సందునిప్రాలి కరిగి
యన్ని తెఱఁగుల నతనికి వెన్నునికిని
గన్నెలాగెల్ల నెఱిఁగించి కర్ణ మీవు
నేర్పు మెఱయంగ వడి సమకూర్పవయ్య. 97

క. నీకుం జెప్పెడిదే మిఁక
నీకర్ణపువ్వుఁగుఁ బూని యేగుము మఱి మీ
రేకద మముబోటులకుం
వైకొని మేల్పునులు గూర్పఁగాఁ దగువారల్. 98

తే. అనుచుఁ బెనుమానికములు దాసినవెడంద
పతకమును దావళంబును బసిఁడియుంగ
రములుఁ బ్రోగులుఁ బట్టుఁబుట్టములు మొదలు
గలుగుతోడవులు గడుసుడుగర లొసంగి. 99

చ. పనిచినఁ దద్దయుం బొదలి పాతెడువేడ్కలవెల్లెఁ బెల్లుగా
మునుఁగుచు నేలవేల్పుతల ముందరిపల్లయ కేఁగె గొల్ల

డుక, గొనకొని ముద్దుగన్నియకుఁ గోరినయట్టిమగండు
గల్గెనంచును దనయాలుఁ దాను నెడఁ జొక్కుచు సోలుచు
నుండె నెంతయున్.

100

— ౧౦ నీల కృష్ణనియందు వలపుగొని తనలోఁ దలపోసికొనుట. —

తే. అంత నీలయుఁ దనతండ్రిఁజెంత మిగుల
సంతసంబునఁ బంటవలంత వేల్పు
దొంతరగ నన్న కఱివేల్పువంతలెల్ల
మంతసంబునఁ దలఁచుచున్నంతఁ బొగిలి.

101

ఉ. ఎన్నఁడు సూతు ముజ్జగములేలెడువేలుపుమోముఁదమ్మిని
కెన్నఁడు విందు పీనుఁగవ కింపుగ వెన్నునిముద్దుఁబల్కులా
వన్నెల ప్రోకయాదలను వావిరిఁ బల్లెలిముత్తియంపుఁబ్రా
లెన్నఁడు నింతు నింతులపుడెంతయు నెమ్మిని సంతసిల్లఁగన్.

సీ. వెన్నునిచిటునవ్వువెన్నెలల్ పర్వక
వలపుఁబెంజీకటుల్ దొలఁగఁగలవె?
గుడుసుఁగై దువుబోదు సుడివాన గురియక
కడువిరాలపుటగ్గి యడఁగఁ గలదె?
కఱివేల్పుచూడ్కిజక్కర లుబ్బి పాఱక
బలుగ్రచ్చుఁబైరులు పండఁగలవె?
మలతొల్పుమెయిచాయమబ్బులు గ్రమ్మక
యెదకాడవెన్నెండ వదలఁగలదె?

తే. సోఁకుమూఁకలగొంగ మెచ్చుగనుదాళి
బొట్టుమూసికతోఁగూర్చి పొసఁగ నలుతఁ

ద్రాడు గట్టక సొగసెల్ల దటిమి యొడల
వ్రేలువలరాచబలుబూచి వీడఁగలదె?

103

శ తొలునోములమే లిప్పుడు
వలనుగఁ జేకూడవలదె వన్నెలగని యై
యలరెడువలమురితాలుపు
చెలిమి వెసం గలిగి యెల్ల చెలులుం బొగడన్.

104

సీ. పులుగుడాల్వేల్పు కెందలిరువాతెఱిసేని
యలు గ్రోల నెన్నఁడు గలుగునొక్కొ!
తమ్మిపొక్కిటిమేటితోమ్మునఁ గులుకుగు
బ్బలు చేర్చ నెన్నఁడు గలుగునొక్కొ!
చుట్టుఁగైదుపుబోదు మెట్టదమ్ములఁ గేలుఁ
గవనొత్త నెన్నఁడు గలుగునొక్కొ!
చిలువపానుపువానితఱుకుఁజెక్కులముద్దు
వైకొన నెన్నఁడు గలుగునొక్కొ!

తే. వలపు గులుకంగఁ బసిడిదువ్వలువతాల్పు
మేన గొజ్జెగపూనీటిమెఱపుటింపుఁ
గప్పురంబు జవాదియుఁ గలిపి యిడ్డ
కలప మలఁదఁగ నెన్నఁడు గలుగునొక్కొ

105

ఉ. వెన్నునిచెంత సప్పుడమివేలుపుమానిక మేమి దెల్పునో
చెన్నుగ నన్నియుం దెలిసి చెల్వుఁడు దా నెటుగాఁ దలం
చునో, క్రొన్నెలతాల్పుముద్దియను గూర్చి యొసర్చిననోము
లిప్పు డే, వన్నెను బండునో సలుచ వ్రాతతెఱిం గిక నెట్టు
లుండునో.

106

క. చెలువమును జవ్వనంబును
జెలిమియు నెఱజాణతనము సింగారంబుం
దలఁపున మెలఁగెడుగొనమును
గలమగఁ డెనలేనితోడవు గద తొయ్యలికిన్. 107

చ. ఎడపక రేయియుం బగలు నెమ్మెల నమ్మలతాల్పుఁ గూడి పూ
వడిదపుజోదునిబ్బరపుటాలమునం దమి హెచ్చు వొచ్చె మె
య్యెడలను లేనిబల్తాయలు నిమ్ముగఁ గోరుచుఁ జాలఁ బ్రోడలై
యడరెడుగొల్లకన్నె లహహః తొలుబాముల నేమినోచిరో.

నీ. తెలిదమ్మికంటివాతెఱ యాన ముం దెంత
పెనువంతఁ గుండెనో పిల్లఁగ్రోవి
రక్కసిగొంగవే రక్కున వ్రాలునం
దుల కేమి నోచెనో తొలసివేరు
సిరితేనినిద్దంపుఁజెక్కు లబ్బఁగ నెంత
గొలిచెనో మును గొండగోఁగుంబువ్వు
లాలకాపరిమేన నలరంగ నేమేలు
సలిపెనో హొంబట్టుసన్నసాలు

తే. దుక్కివాల్దాల్పుననుఁగునైదోడుమ్రోలఁ
దొడరి యనయంబు నాడంగఁబడసినట్టి
పురిపులుఁగుమొత్త మెనలేనిపున్నియంబు
లేమిచేసెనొ నెగకంటిసామిఁ గూర్చి. 109

చ. దిట మగుచెల్వమున్ గొనముఁ దేజును గల్గినముద్దుగుమ్మకుం
దటుకున నొక్కపాలసునిఁ దారిచి బిగ్గర నంటఁ గట్టి చొ
క్కట మగునేపువాని కొక గ్రద్దఱిజాడలచేడఁ గూరుచుం
గటకట తమ్మిఘాలికొఱగాములు బాములుగాఁ దలంచెదన్.

నీ. ముసిండిమ్రాకునఁ బండ్లు పస మీఱఁ గల్గించి
 యించున కేల పుట్టించఁ డయ్యెఁ
 బిల్లగడ్డకుఁ దావి పెల్లుగా నొనఁగూర్చి
 కుందనంబున కేల కూర్పఁడయ్యెఁ
 బందిపెంటికి నైదుపదియుఁ గూనల నిచ్చి
 పొసఁగ నేనిక కేల యొసఁగఁడయ్యెఁ
 గాకిపిట్టకుఁ జాలఁ గడలేనిబ్రదు కిడి
 చిలుకకు దడ వేల చేయఁ డయ్యెఁ

తే. గొలముకొఱత గరాసుల కలవిగాని
 దొరతనము గూర్చి కడుబల్లిదుల కదేల
 తిరిప మెత్తంగఁ జేసె నద్దిర కరంబు
 వింత లయ్యెను జదువులవేల్పుపనులు.

111

ప. అని మఱియును.

112

తే. పాలమున్నీటిగారాపుఁబట్టిమగఁడు
 వేడుకలు మీఱ ననుఁ బెండ్లియాడెనేని
 గొప్పచింబోతుకదువులఁ గూర్చి నీకుఁ
 గాపువెట్టింతుఁ జాన్చి యొగంగనమ్మ.

113

తే. పూని యాదలఁ దలఁబ్రాలువోసి తాళి
 బొట్టు మరుతండ్రి తనమెడఁ గట్టెనేని
 వెండిపువ్వుల సపరంజివిరులచేతఁ
 జెలఁగ నించెదఁ గోరి యోచిలువతాల్ప.

114

క. తనతలపై వడి బల్లిదుఁ
 డనువొప్పఁగ గ్రొత్తముత్తియపుడలఁ బ్రాల్వో
 నీనఁ దఱుఁగనియుండ్రంబులు
 వెనకయ్యా నీ కొసఁగుదుఁ బ్రిదులనిబత్తిన్.

115

క. అని యెడ యెదవనికోర్కుల
మునుగుచు నిలువేలుపులకు మ్రొక్కుచు నాక్రొ
న్ననబోడి చలుతెఱంగులఁ
దనలోనం దానె యపుడు తలఁచుచునుండెన. 116

తే. అనుచు నుగ్రశ్రవసుఁ డింపు పొసర నెల్ల
తపసితేండ్లకు నెఱిగింపఁ దనివి సనక
వార లవ్వలికతయును వలను మీఱఁ
దెలుపవే యని సడ్డతోఁ బలుకుటయును. 117

ఆ. మత్తగిల్లుసత్తుగిత్తతత్తడి నెక్కి
మిత్తి మొత్త సత్తి నత్తి బత్తి
బత్తి రిడిన ముత్తిబుత్తులు రెండును
నొత్తిగుత్తగట్టుచుండితేడ. 118

ఉత్సాహ—

మొలను దోలుఁ దలను జాలు మొనలువాలు నిండువె
న్నెలలఁ బోలునొడలిడాలు నీటుదేలుచిల్కమై
జెలఁగునాలు మలను బ్రోలుఁ జెడని మేలు గల్గిని
చ్చలును సోలుకొనుచుఁ గ్రాలు జగములేలువేలుపా. 119

గద్యము. ఇది శ్రీమదుచారమణకరుణాకటాక్షనిరీక్షణసంలభ
సరసకవిణాసామ్రాజ్యధురంధర ఘనయశోబంధుర కాండి
న్యసగోత్రవిత్ర కూచిమంచి గంగనామాత్యపుత్ర బుధజన
విధేయ తిమ్మయనామధేయ ప్రణీతంబైన నీలాసుందరీపరి
ణయం బనుసచ్చితైనుగూ బ్రబంధమునందుఁ బ్రథమా
శ్వాసము.

ద్వి తీ యా శ్వా స ము

క. సిరుల నిరవొందుగట్టుల
దొరకూరిమిపట్టిఁ గూడి తోరపుహూయలం
చిరమగునెమ్మిం జెలఁగుచు
సరిమీఱినవన్నె కాఁడ! జగములతేఁడా! 1

తే. విను నిరాబారితేండ్ల కవ్వెట్టచెవుల
తపసిరాయఁడు దనదుడెందంపుఁడమ్మిఁ
గ్రమ్మకొనువేడ్కు నవ్వలి కతయుఁ జాల
నెలమి నెఱిగింపఁగాఁ బూని యిట్టులనియె. 2

— బ్రాహ్మణుఁడు నందునితో వివాహవార్తను మాటాడుట. —

ఉ. బల్లిదులార! నందుఁ డనుప న్నును వెళ్లినజన్నిగట్టు వ్రే
పల్లెకు సంతసంబు మదిఁ బర్వఁగఁ గ్రమ్మఱఁ బోయి వేగయా
గొల్లకొలంపుఁబాల్కుడలిక్రిన్నెలఁ గన్గొని వానికెంతయుం
దెల్లమి గాఁగ నిట్లనుచుఁ దెల్పఁదొడంగెను నేర్పుపెంపునన్.

క. ఒడయండ! నీదుపంపునఁ
గడువడిఁ జని నీమఱుదిఁ గనుఁగొని యతఁ డ
య్యెడ నిడుపూజల నెంతయు
నడరఁగఁ గైకొని కరంబు నర్తిలి మీఱన్. 4

ఆ. అతనిసేమ మెల్ల నరసినపిదప మీ
సేమ మతని కెఱుంగఁ జెప్పి మేలి

రతనములఁ దనన్పు రవణమ్ములును బట్టుఁ
బుట్టములను మిగులఁ బుడుకు లంది.

5

క. వచ్చునెడం దనకన్నియఁ

దెచ్చి యతం డెనుట నిలిపి దీనికి నెన యై

మెచ్చు గను పెండ్లికొడుకును

నిచ్చలముగఁ దెల్పుమనుచు నెఱిఁ బల్కుటయున్.

6

తే. నీకు మేగల్లుఁ డగువెన్నునికి నొసంగు

చాన నని పల్కు నతఁ డంత సంతసిల్లు

వేయిదెఱుగుల మీ కిది విన్నవించి

కర్జ మొనకూర్పుమని కోర్కె గదురఁ బల్కె.

7

క. కుందనపుబొమ్మ పోలిక

నందంబుల కెల్ల నిక్కయగునమ్మద్దం

గెందలినుఁబోడి బెండిలి

బొందుగ నొనకూర్పు పసిడిపుట్టమువొరకున్.

8

తే. తడయఁ బనిలేదు మేల్పని తగినచోటఁ

దగిన నొనరింపు మనుచుఁ బెద్దలు గడంగి

యాడుచుందురు గావున నతనితోడ

వియ్యమందంగఁ దగుఁ జామ్మ వేయు నేల?

9

క. అని బాఁజనయ్య యిత్రైఱు

గున నేర్పున విన్నవింప గొల్లలత్రే డ

ప్పని కియ్యకొని కగంబును

దనమది గడ లేనివేడ్కఁ దనరుచు నుండెన్.

10

—ॐ కృష్ణునికి బ్రహ్మణుడు నీలను పఠించి తెల్పుట. ॐ—

తే పాలుఁ డపుడెదఁ గడుఁబెంపుమీఱ నెలమి
నాలకాపరికడకు డాయంగఁజేరి
సంతసంబున నతనితో నంత కంత
కింపు దళుకొత్త మెల్లన నిట్టు లనియె.

11

సీ. విను సామి! నీతండ్రిపనుపున నీమామ
యగుకుంభకునియింటి కరుగు దెంచి
యతనిసేమంబెల్ల నానసి మీసేమ
మెలమితో నతనికిఁ దెలియఁ జెప్పి
యమ్మేటి యిడుమానికమ్ములు సొమ్ములు
వలునలుఁ గైకొని వచ్చునెడను
దనముద్దుఁబట్టి నీలను దోడితెచ్చి యెం
తయు నెన్ని దీనికిఁ దగిన వెండ్లి
తే. కొడుకుఁ దెల్పు మటంచు నన్ గూర్చి నడిగి
మిమ్ముఁ జెప్పిన నతఁ డపు డెమ్మె నలరి
నందునకు మీకు నెఱిగించి పొందుమీఱ
నయ్య! యిప్పుని యొడగూర్పు మనుచు వేఁడె.

12

తే. జాను మీఱినచానయు మేనమామ
కూతురును లేతపరువంపుగుబ్బెతయును
నెనరు కదిసిన దగుటను నీకు దాని
కోర్కు లివ్వరొత్తఁ దవులుకోఁ గూడు నొడయ.

13

క. ఆకన్నియసోయగ మో
రా కాసులసూడ! పాఠరాకొమ్మలయం

దేకడ నరసిన లేదు సు

మీ కడమ యిం కేల తెల్పు మీకడ మఱియున్.

14

ఆ. చామమోముగోము చందమామను గెల్వఁ

జాలు మేలులేనెజాలు బోలు

గలికికులుకుబలుకు లలవెలందుక గొన

బారునారు తేటిబాపం గేరు.

15

ఉ. చిందము చందమామ సుషి సింగము రిక్కలు నువ్వుబువ్వు

మేల్, చెందొన లద్దముల్ చివురు చిల్వ మొగు ల్తరంగ

ల్లోనల్లు నల్కుందన మంచబోదలును గుబ్బలులు న్నగతాల

తిన్నెలుం, బొందుగఁ గూర్చి యమ్మెఱుంగుబోడిని నల్వ

యొసర్పబోలు బో.

16

సీ. అడుగులు చెందొనలారు తుమ్మెదబాపం

కన్నులు వాలికగండుమీలు

కుత్తుక చిందంబు గుబ్బలు జక్కన

ల్మెమ్మెము విరిదమ్మినెఱులు నాచు

నగవులు సురువులు నడలు రాయంచలు

స్రక్కలు తరంగలు పొక్కిలీ సుడి

మీఁగాళ్లు తాఁబేళ్లు మెఱుంగుజేతులు తూండ్లు

చెన్నా రుపిఱుదులు దిన్నియలును

తే. గాఁగ ననయంబు బలుసోయగంపుఁగొలకు

నాఁగ నలువొందు నయ్యెలనాఁగ బాగు

బొగడ నలవియె పలుకులపొలతి కై నఁ

జిలువదొరకైన మఱియు నన్నలువకయిన.

17

ఆ. కెంపుఁ బెం పడంప స్థాం పగువాతెఱ
మిన్నుఁ జెన్ను నెన్నుఁ గన్నెనడుము
మీల నేలఁ జాలు వాలుఁగన్నుంగవ
తేఱిదాటు మీటు బోటకురులు.

18

చ. పలుకులఁ దేనె లూరు మెయి బంగరునిగ్గులు దేఱుఁ జొపు
లం, దళుకులు మీఱుఁ జెక్కులను దద్దయు మద్దలు గాఱు
మోమున, న్వల పలరారుఁ గ్రొమ్మెగులువన్నియఁ గేరును
గొప్పు తీ రహా!, చిలుకలకొల్కిసారు నెఱిఁ జెప్పఁగ నల్వకు
నైనఁ దీరు నే?

19

సీ. ఎలనాఁగతులుమున కెనగాక తుమ్మెద
కొదమకూటువులు కల్వొదలు దూతె
జానవేనలితోడ సరిగాక యెడలిచూ
పులదొరరతనమల్ పూరిఁ గఱచె
ననఁబోడినునుఁగొప్పునకు దీటుగాక ని
చ్చులును జీడిటులు మూలలను డాఁగె
గడుముద్దుగుమ్మకొమ్మడితోడ దొర గాక
తొలుమబ్బుతొలుములు మలలఁ బట్టె

తే. జూఁజకుఁ గొలఁదికీ మీఱుసొంపు నింపుఁ
బెంపుఁగలయలచెలిచెలువంపు నెఱుల
గుంపునకు బోకగాక నిద్దంపునాఁచు
జొంపములు నీటఁ బడుఁ గడుఁదెంచుచేసి.

20

తే. మగువ మొగమున కెన గాక మిగులఁ బొగిలి
తొగలచెలికాడు పదియాటుతునియ లయ్యె

సిరుల కిర వగునెత్తెమ్మిరి దలంకి

యొయ్య నొయ్యన వేమాలు వ్రయ్య లయ్యె. 21

క. పగడము మంకెనవిరియును

జిగురాకును దొండపండుఁ జెందిరమును సొం

పగుతమ్మి కెంపుగుంపును

ముగుదనిగారంపుఁదొంగరుమోవికి దొరయే? 22

ఉ. పట్టకముందె క్రొన్న నలబంతులు గండును గోరు నాటంగ

గట్టిగ నుండుఁ గొండలును నైకొన నబ్బక పోవు జక్కవల్

పట్టుగ రాసినం గరగి పారెడు మేలిపసిండిగిండ్లు నిం

కెట్టుగ నీడనం బొసఁగు నింతిమిటారపుగుబ్బదోయికన్. 23

క. కొండలమెండును మారెటి

పండులసోయగము జక్కవలకూడిక పూఁ

జెండులపసయును బంగరు

కుండలమెటుఁగు న్వలంచిగుబ్బల కడఁగున్. 24

తే. అలరుపొక్కిటిపొన్న పూచలన వెడలి

కులుకుఁజన్లుబ్బతమ్మి మొగ్గలకు సాగు

జమిలిముక్కాలికొదమ పెంజాలనంగ

నలరుఁబోడికి మెటుఁగారునారు దనరు. 25

ఉ. దానిపిలుందునందమును దానిమిటారపుటారుసారునుక

దానివెడంద పెండుఁటుము దానిచొకారపుగబ్బిగుబ్బలుక

దానిజగానిగారమును దానియొయారపుఁదళ్ళుఁజూపులుక

దానిమొగంబుఁ గన్న జడదారులకైన విరాళ మెత్తదే? 26

సీ. వలపులదీవి కెందలిరుజొంపముమావి

మరునిపూఁదూపుచేమంతిబంతి

యన్నులతలమిన్న యాణిము తైపుఁగ్రోవ
 పండువెన్నెల నిగ్గుబలుకుఁజిలుక
 కపురంపుబరణి నిల్కడఁ గన్న క్రొమ్మించు
 పగడపుదీవ మేల్పసిడిబొమ్మ
 కొదమరాయంచ కుల్కుమిటారి వన్నెల
 గని చొకారపుమానికములమాట

తే. యాముటేనుఁగుగున్న యొయ్యారములకుఁ
 దీరుకస్తురిల్ప సొంపారుపిళి
 చెండు నాఁగఁ దనర్చి యచ్చెరువుమీఱఁ
 దద్దయుఁ జెలంగుఁజుమ్మ యమ్మద్దుగుమ్మ.

27

మ. పలుకు లేవయు నిఁకేల యాచెలువ యాబంగారుకీల్పొమ్మ
 యా, కులుకుంబాయపుంగల్కి యావలతి యాగొజ్జెగ
 పూబంతి యా, యలరుంబోడులమిన్న యాముగుద యా
 యందంపురాచిల్క యా, వలపుంగ ప్రపుదీవి యామగువ
 యావాల్గంటి నీకే తగున్.

28

తే. చక్కదనమును గొనమును జన్వనంబు
 మక్కువయుఁ బ్రోడతనమును నిక్కువంబుఁ
 దాలిమియుఁ గల్గునిల్లాలి నేలువాని
 కారయఁగ వేల్పురాచప్రోల్లోర నేల?

29

చ. చెలువుండ! నీయెడం జెవులు చీదఱఁ జెందఁగఁ బెక్కులా
 గులం, బలుకఁగ నేల? యాతలిరుంబాయపుటన్నులమిన్న
 చెల్లి నీ, కలవడనేని మేలిపనినూఱవన్నెపసిడితోడ వే
 ల్పులదొరమానికంపురవఁ బొందఁగఁ గూర్చినచంద మాఁ
 జామి.

30

తే. ప్రోడలై చూడఁ దగుగొల్లపూవుబోండ్ల
చెలిమి గలదని దానిపైఁ దలపుమాన
వలదుసుమి ! మంచివనసపండుల మెసంగు
జాణలకు మావిపండులు చవియ కావె?

31

తే. కమ్మవిల్కానిచేతిపూఁగొమ్మ ముద్దు
గుమ్మ నిద్దంపుజాళివాబొమ్మ వలపు
గ్రమ్మనిమ్మగుకపుసంపుదిమ్మ సుమ్మ
కొమ్మ నెమ్మె దలిపుఁ గైకొమ్మ లెమ్మ

32

— ౧౧ నీలయందగివలపును గృష్ణుఁడు విప్రనితోఁ జెప్పుట. —

క. అని పంటవలఁతజేజే
వినిపించిననాలకించి వ్రెతలమేల్వఱ
డెనలేనికోర్కు లెదలో
ననలెత్తఁగ నతనిఁ జూచి నగుచుం బలికెన్.

33

ఉ. ముందొకకర్జ మూని చని ముద్దులగుమ్మ నొకర్తు సక్కడం
బొంకిక నేసి గాసిరులు పూన్పుచు వేమటు వీనుదోయికి
న్నివొసరించి తౌ మిగుల నేర్పున నోబలు నేలవేల్ప ! మే
ల్పొందఁగ మీకుఁ జెల్లుగద పొల్పుగ మేల్పును లెల్లఁ
గూర్పుగన్.

34

క. చెన్నొదవెడునన్నవలఁ
గన్నారం గన్ను లలరఁ గన్గొనియెడు మే
లెన్నఁడు గల్లునొకో యని
యెన్నెదఁ జుమ్మయ్య మిగుల నెదలో నెచ్చుడున్.

35

సీ. కలికినెమ్మోముజాబిలిరంగు లొదవక
 చెలువంపుంగనుదొవల్ చెలగులెట్లు?
 సకియనుం గెమ్మోవిచక్కెర ల్బుట్టక
 వలకాడ పెనుదప్పి వదలులెట్లు?
 తెలనాగబిగికవుంగిలిజోడుం దొడుగక
 యెద నంటుబలుతూపు లెడలులెట్లు?
 కొమ్మసింగారంపుంగొలఁగునం దేలక
 బలువిరాలపువెట్ట దొలఁగులెట్లు?

తే. మెలఁతుకలమిన్న నిద్దంపు మేల్పసిండి
 గలుగకుండిన మదిలోన గాట మగుచు
 నిచ్చలును హెచ్చుకలక నిప్పచ్చరంబు
 విడుచులెటులింక బరికింప బుడమివేల్పు!

36

తే. కులుకుఁబాయంపుముద్దులగుమ్మ గలుగు
 సొగసుకానికిఁ దెఱగంటిచిగురుబొండ్లుఁ
 బులుఁగురాచేడియలును జక్కులవెలందు
 కలును వీనులకంటిచెల్వలు నిఁకేల?

37

క. కన్నియల గంతయు నిటు
 విన్నప్పటినుండి తలఁపు వేటొకపనివైఁ
 జెన్నలర దెన్ని తెఱఁగుల
 నన్నెలఁతుకఁ గూర్చిఁ బెండ్లియాడెదఁ జుమ్మి.

38

తే. జాళువాబొమ్మకెన యనఁజాలు వాలుఁ
 గంటి నన్నన్న ! కన్నుల గంటి నేని
 వలవకున్నను నీకు మేల్వలునలిత్తు
 నేలవేలుప! యిక వేయునేల? వినుము.

39

చ. అని తెలిదమ్మికంటి మదినంటి పెనంగొనుకూర్చి నాడినం
గనుఁగొని జన్నిగట్లతలకట్టపు డెంతయు నుబ్బి సామి! నీ
కనికర మింత నాపయినిఁ గల్గినఁ జాలుఁ గొఱంత యేమియం
చును వెరవొప్పు నిట్టులనుచుం బొగడంగఁ నొడంగె
నద్దొరన్.

40

—౧౦ కృష్ణుని విశ్రుతు పొగడుట. ౧౦—

దండకము సిరిమగడ! నిన్నుం దిరంబొప్పు నప్పాచితేఁ డట్టి.
రాయంచవార్వంబుజోదై న నోరార నగ్గింపలే రన్నచోఁ
బిన్న లెల్లెన్నఁగాఁ జాలువా? రెన్న నోయన్న! ము స్థాళ
రాకాసిబల్కూటువ ల్తోవఁగాలేక పెన్ వ్రేగునన్ లోఁగు
నమ్మన్నఁబూఁబోడికై ప్రోవులై కూడి జేజేదొరల్
వేడఁగా వేడబం బొప్పు నివ్వేసమిట్లూని తా సీవు గావించు
చెయ్యి ల్నెఱిం బూని వాక్రువ్వ నెవ్వారికిం దీరు?
మున్నీనుమే నూని మున్నీగు సొత్తెంచి ప్రాబల్కుముచ్చు.
స్వడి స్వచ్చి నెత్తమ్మిపూజూలి నుబ్బింపవా? పెంపు
రాణింప దొల్వేల్పులు నేవ్వులుం గూడి పాలేటవేత్రచ్చు.
చో మేటితామేటిమై యెత్తి మవ్వంపుఁగవ్వంబుగ త్టేపున
నీవేపునందాల్పవా? నేలయెల్లం దగంగొంచుఁ బెంజిల్వరా
టుంకికిం బాటునాజాళువాకంటిరేద్రిమ్మరిన్ జన్న పుంబందివై
క్రుమ్మవా? కన్న పట్టిక లిం బట్టి కాఱించునవ్వేల్పుసూశే
లికం జక్కఁగా నుక్కుఁగంబంబునం బుట్టి చక్కాడవా?
గుజ్జరూపూని మూఁడంజల స్తుజ్జగంబుల్ గరంబొప్పు
నాడట్టి చాగంపుబల్రక్కనుం గ్రిందికిం వ్రొక్కవా?
గండ్రగొడ్డంట ముయ్యేడుమాటుల్ కడుందిట్టవై గట్టిగా

నేలతోడ్గం బడంగొట్టవా? గోతికై కోతు లామెల్లులుం
 గొల్వఁగా నుప్పుసంద్రంబుఁ బూదోటకాల్వోవలె
 దాటి చాల్చుండలల్ గల్లరాకాసీ బోకార్పవా? దుక్కి
 వాల్ పూని పేరుక్కునకే రేగవా? మ్రాకులోదూఱి
 తొల్వేల్పుఁబూదోడ్లబల్ నోములొక్కుమ్మడిక బన్న
 మొందింపవా? దోడ్డుగుట్టాబుసై నెక్కి యుప్పొంగుచుం
 దుల్వరాపాఁజాలం దీప్పవా? దేవరా! నీవెకా వేలుపుం
 బెద్దవై తద్దయు న్నేర్పుతో నిజగం బెల్లఁ బుట్టించి
 వెన్నుండ వై నిచ్చలు స్తచ్చికంబ్రోచి యామీద ముక్కుం
 టివై తీర్తు వెల్లప్పుడు నీ మెయి న్నల్వగుడ్డంగముల్లేడి
 పండ్లున్నలెం బ్రోవులైయుండు నీబూటకం బెన్నున్నేటుగా
 నారయన్ లేకుగా? నిచ్చుఁ బేర్కొన్నఁ గన్గొన్న నీబల్లి
 దంపుంగతల్ విన్న దోసంబులెల్ల నెవరం బాఁయు నీమెట్ట
 కెంపామం బుట్టి చెన్నాదుమిన్నేటినీ రింత మై సోకఁ
 బున్నెంబు లెన్నేనియుం గల్ల నిప్పుత్తితోఁ గొల్వఁగా లేక
 టాటోటులై పెక్కురిల్లాండునుం బండ్లునుం బుత్తెఱుల్
 మేడలు న్నాడలుం గోకలుక రూకలుక గొట్టెలు న్బట్టెలుక
 మేడలు న్గోడలుంజూచి వేసారకే కాపురంబు ద్విరం బుచు
 డెందంబుల న్నమ్మి తారూరకే మేలులంబాసి యామీదట
 స్తుతబాబావజీనుండు గాఢింప మీఱక దోసంగుల్
 వెసంబొంద వారిం దగం జూచి బిట్టేప్పుచందంబులక రోసి
 యి ల్వాసి తారెల్ల చెయ్యు ల్విడంగోసి కారాకులు
 స్తుంపలు న్నెక్కి లోఁ బొక్కుచుం బ్రాతపల్కుం గొన
 ల్సారెకుం గాంచి మే ల్దెల్వితో లోనివెల్లుం గనుంగొంచు

వేమాలు మైసోల్ని రాబారులెల్లన్దిటం బొప్ప నిఁ గానఁగా
నేర రెవ్వరికిం గీడు గావింపఁగానోడి యేకోర్కులు స్వీడి
స్వీషెఁ దలం పెప్పుడు నిల్చి లోఁ దాల్చి వైవాఱఁగాఁ
జెయ్యలేమైన నీ కప్పనంబంచుఁ బూఁట ల్వడిం ద్రోచు
నాబల్లిదు త్నీకు విండుల్లదా! నీవు కూర్చిం గనుంగొన్నచోఁ
గాక నే నిన్నుఁ గొండాడఁగా నెంతవాడ నిజం బొప్ప
నన్నల్పపు న్నీవె పెన్నుండవు న్నీవె ముక్కంటివి న్నీవె
జాబిల్లివిం బ్రొద్దపు న్నాడపు న్నీవె ప్రాబల్కులు న్నీవె
సంద్రంబులు న్నీవె గట్టుంగముల్ మాఱులు న్వాఱులు
న్నీవెకా నెంచి ని స్పృతి నే ప్రొద్దునుం గొల్చెదన్. 41

తే. అనుచుఁ గైవార మొసరించు నవ్వలంతి
మన్ను వేలుపు మేల్బొంతి మదికి మీఱ
వేడ్క లొసగూర్చి పనిచి యవ్వెన్నముచ్చు
చెలువచెలువంబె పలుమఱుఁ దలంచుచుండె.

42

— ౧౧ కాలనేమికోడుకు లాబోతులై పుట్టి జగములను గాసిఁ బట్టుట. ౧౧ —

సీ. అంతట విధిలలో నలకుంభకునియింట
మును కాలనేమికి ననుఁగుఁగొడుకు
లగుతుల్వరక్కసు లాటునొక్కరు వొడ్డ
యాబోతు లై పుట్టి రచ్చెరువుగఁ
జట్టువాట్టాల్పుసూడు లెంతయుఁ గ్రొవ్వి
యెనలేనిలావున నెల్లకడల
మెలఁగుచు ససినెల్ల మేయుచుఁ గోడలు
వెలుగులు పెండెము ల్విటుగఁద్రొక్కి

తే దొడ్డిపట్టుల నిల్వక త్రోవ నెవరి
 నెదిరికొమ్ములఁ గ్రుమ్ముచుఁ గదిసి కోడె
 తఱపులను బొడ్చుచును నడిఁ దవిలి అంకె
 లిడుచుఁ బొగరెక్కి యుక్కున నడరి రెలను 43

క. బెబ్బులులనైన మార్కొను
 నబ్బుఁపుం జేవ గలిగి యాసతగిబ్బుల్
 నిబ్బరముగ నాఁడెంపుం
 గుబ్బలు లిటు లయ్యె నేమొకో యన నలరున్. 44

— అబోతులయొప్పద్ర వమును బ్రజలు రాజుతోఁ జెప్పట. —

క. చెలరేగి యిట్టు లెల్లెడఁ
 గలయం ద్రివ్వురుచుఁ జాల గాసి యొనర్పం
 దలఁకి పజ లెల్ల నపు డ
 గ్గల మగుకడగండ్లఁ జిక్కి గములై సరగన్. 45

తే. పనసపండులు దబ్బపం డ్లనఁటిపండు
 లీడపండులు టెంకాయ లిప్పపూలు
 చెఱుకుఁగోలలు దేనియల్తలుచుగాను
 గొనుచుఁ బఱతెంచి రెకిమీనికొలుపునకును 46

తే. అరిగి మెల్లన గవనికాపదులచేత
 నేలికకుఁ దమరాకడ యెఱుంగఁ జెప్పి
 యతనియాసతిఁ గైకొని వెతలు మఱచి
 నగుచు నందఱు గొబ్బున నగరుసొచ్చి. 47

సీ. మగమానికములక్రొన్ని గనిగల్ దులకింప
 బలుతెచ్చి కెంపుమే ల్పసలు నింప

రేరాచతాచాయ క్రేవల నలరంగఁ
 బులుగుతాపచ్చరంగులు పొసంగఁ
 గతీరతనంపుఁ జొక్కపుసిరు ల్బళుకొత్తఁ
 బగడంపుగుంపుకెంజిగి యొనప్పఁ
 దెలికొత్తము త్తియంబులడా ల్లువాళింప
 వెలుంగురాతాహారంగులు వెలుంగ

తే. మఱియుఁ బేరగునాఁడెంపుమానికంపు
 గముల నిద్దంపుచన్నియ ల్గడలుకొనఁగ
 నందముల కెల్ల నున్నిపట్టనఁగఁ జాలు
 మేలిపని నొప్పుజాళువామేడలోన.

48

తే. దొరలు మన్నీలు చెలులు బందుగులు జెట్లు
 బంట్లు కబ్బంపుఁగూర్పురు ల్పాళెగాండ్రు
 గడనచేడియ లూడిగీల్ గాణ లొజ్జ
 బాఁచనయ్యలు దీర్పరుల్ బలసి కొలువ.

49

సీ. బంగారుడగటుదుప్పటిచేఱంగులరంగు
 మేచాయకొకకొత్త మెలుంగు చూప
 బలుముత్తియఘజౌకటులడాలు నిద్దంపు
 బవిరిగడ్డముమీఁదఁ జవుకళింపఁ
 బూపవెన్నెలతేనిఁ బోలునెన్నొసలిపై
 జిలుంగుఁగ స్తురిబొట్టు చెలువుమీఱి
 సొగసుగా విరిసరుల్ చుట్టి గట్టిగ నిడ్డ
 సిగ వెంపునాఁడెంపు సీరుల సీన

తే. గొప్పరతనంపుఁబలకము ల్గొలుసులుంగ
 రములు మురువులు సింగార మమరఁబూని

- వేడ్క- లిగురొత్త రెండవ వేల్పుతేని
కరణి గొలుపున్నదొరఁ బొడగాంచి యపుడు. 50
- తే. తమరు గొని చన్న సరకు లెంతయునుబట్టి
సప్తనము నేసి మిగుల భోహారు లొసఁగి
కేల్లవలు మోడ్చుకొని యొకక్రేప నిలిచి
యెదలఁ గొంకుచు వాక్రుచ్చి రిట్టు లనుచు. 51
- క. దేవర! నీ వీవజలను
భ్రోవఁగ నిన్నాళ్ల దాఁకఁ బొదలుచు మేమున్
తీవి దల్లిర్పఁగ నెదలొ
నేవెఱపును లేక యుంటి మెడలనికడిమిన్. 52
- క. ఇప్పుడు నిదె యచ్చెరువై
చెప్పఁగా రానిదొడ్డ చేటొనగూడెం
దప్పక యాలింపుము నీ
విప్పట్టునఁ గినుక లేక యెలమి దల్లిర్పన్. 53
- ఉ. గొల్లలనాయఁడై పరఁగు కుంభకుమంద న దేమివితయో
కల్లరిగిబ్బ లేడు పొడ గట్టి పజం గడు గాసిఁ బెట్టుచుం
గొల్లగ నెల్లపైరులను గొంకును జంకును లేక మేయఁగాఁ
దల్లడ మంది వచ్చితిమి తద్దయు మీకిది దెల్పుకోరికన్. 54
- క. గిబ్బ లవి కాపువారల
గొబ్బున నొకముద్దఁ జేసి కొని మ్రొంగుఁజుమి
దబ్బుఱుగఁ జూడకు మో
యబ్బా బెబ్బులులకైన నటు జంకుదుమే? 55
- క. చలపాడిచి అంకె లిడుచును
జలుమటు ముంగాళ్లఁ ద్రవ్వి బలువిడిఁ బసికాఁ

పులఁ గ్రుమ్మివిడుచుఁ బైకొని

పొలమంతయు నవియె యగుచుఁ బొగరు నెలంగన్. 56

తే. ఆకుఁదోటలు నుగ్గాడి యరఁటితోట

లెల్ల మల్లడిగొనఁ ద్రొక్కి యుల్లికంద

పసుపుఁదోటలు జంగిలి కసపుబీళ్లు

చెఱకుఁదోటలు పండినచేలుఁ దీర్చె. 57

క. ఓరాయఁడ యాయంగద

కోరువలే కిటకు నచ్చె నూళ్లన్నియు మే

మూరక దబ్బఱలాడఁగ

నేరము నూతార్లకయిన నీయాన సుమీ. 58

❧ ఆఁబోతుల బట్టింపు మని రాజు కుంభకున కాజ్ఞాపించుట. ❧

చ. అన విని నేలఁజేడు వెఱఁగందుచు వారల నూఱడించి యి

ప్పని సవరింతుఁ బొండనుచుఁ బంపి యెదంగడుఁగిన్కమీఱ

గొల్లని బిలిపించి నీవు పదిలంబుగఁ గోడెలఁ బట్టకున్న నా

మునఁ దనరాచుచున్ మొదలుముట్టఁగ మేయును బైరు

లన్నియున్. 59

క. గట్టిగ నీ విఠ వానిం

బట్టింపుము గాక యున్నఁ బంటింపక పెం

గట్టడవి కయిన వెడలం

గొట్టింపుము చేయవేనిఁ గొఱగాదు సుమీ. 60

క. బలుసిరి గలుగుట కొరులం

గలఁచుట యెవ్వారి కయినఁ గటకట తగునే?

బలిమి గలవాఁడ వగునీ

కలగిబ్బలఁ బట్టరాదె యాఱడి మేలే? 61

తే. అనుచు నొడయడం నుడివిన విని యతండు
తలకి యోతండ్రి యాకోడియలను బట్టి
గట్టిచేసెద నిక నింత కసరవలవ
దంచు గడు వేడుకొని యింటి కరిగె నపుడు. 62

—ॐ ఆజోతులను బట్టం బూని గొల్లలు భంగపడుట. ॐ—

క. తనచుట్టంబుల నందఱ
బనిపడ రావించి తేనిపలుకులు దెలియన్
వినిపించి గిబ్బలను గొ
బ్బునఁ బట్టగవలఁచు నంచుఁ బురికొల్పుటయున్. 63

తే. గొల్ల లెల్లను బెల్లుగ వల్లియలును
బల్లిదపులంజెపలుపులు మొల్లముగను
బూని యమ్రేటిపొగరుటాజోతుతుటుము
బలిమి మెఱయంగ డాకొని పట్టఁ దొడగి. 64

క. వలత్రాళ్లు వైచి యయ్యెడఁ
బలుమాటును దఱిమి యురులు పన్ని కడున్ దొ
డ్డలు నాగి మోది యోదం
బులు ద్రవ్వయుఁ బెక్కుచందములఁ బెనఁగునెడన్. 65

సీ. వలవగ్గములు ద్రైచి కలఁబడఁ గొందఱ
బొట్టలు ప్రయ్యంగఁ బొడిచి పొడిచి
యెగసి చెంగున దాటి పొగరునఁ గొందఱ
దొక్కలు నలియంగఁ ద్రొక్కి త్రొక్కి
తొడరి పట్టగఁ బోవఁ దొడఁగినఁ గొందఱఁ
దలల నెత్తురు లుగ్గఁ దాచి తాచి

కెరలి పేరెమువాటి యురపడిఁ గొందఱుఁ

దుమురుగాఁ బుడమిపైఁ ద్రోచి త్రోచి

తే. గబ్బితనమున హెచ్చి య గ్గిబ్బకదుపు
నిబ్బరంబుగఁ బట్టంగ నబ్బకున్న
జబ్బువడి యందఱును గడు నబ్బరముగ
బొబ్బ లిడుకొంచుఁ బాఱిరిఁ ప్రోలిదరికి.

66

క. అటువలె బలియురు పెక్కం

డ్రటమటమైఁ జన్న విన్న సగుచున్ మిగులన్
దిటము చెడి గొల్లనాయఁడు

కటకటఁ బడి యింక నెట్టి కర్జం బనుచున్.

67

❀ అఁబోతులఁ బట్టినవానికి నీల నిచ్చునట్లు కుంభకుండు చాటించుట. ❀

తే. కొంతతడ వెంతయును మఁది గుంది యొడయఁ

డేమి గావించునో యింక నెట్లు లతని

మ్రోలఁ దెల్పుదు నీయాముటాలపోతుఁ

బిండు నెవ్వఁడు గెల్వఁగలండు పూని.

68

తే. తడయఁ బనియేమి మినుచిగదయ్య మింక

నెట్లు గావింప నున్నాఁడొ యెప్పుడెఱుగు

నబ్బరం బొప్ప నిత్తటి నహహ యెట్టి

కీడునకుఁ బుట్టెనో యిట్టిగిబ్బ లేడు.

69

క. అని యెందు వెరపు దోడక

పనివడి యిక్కోడియలను బట్టఁగఁ గలజా

ణని కిచ్చెద నీకన్నియ

నని యెల్లెడలందుఁ జాట ననిచెన్ సరగన్.

70

— తండ్రి చాటించుటను విని నీల చింతించుట. —

క. అటులఁ దనతండ్రి చాటిం

చుట చెలికత్తియలవలనఁ జొప్పుడ విని మి

క్కుట మగువంతలఁ గుందుచు

దిట వింతయు లేక నీల దిగు లేదఁ జొడువన్.

71

ఉ. అక్కట! తండ్రియేల మరునయ్యకుఁబెండ్లియొనర్తునంచుఁ బె
న్ద క్కువనుండుచోఁ దెఱఁగుమాలినటక్కరియాలపోతులి
ల్లెక్కడనుండి కల్గె? నిపు డెవ్వరు నెవ్వగఁ దీర్పువార ల
వ్వుక్క! హుళిక్కి-యాసనసయంబుమది న్వేతఁజెందనాయెఁగా.

క. ఇట్లేఱఁ గంతయు నిపుడా

పుత్తడిదువ్వలువతాలుపున కెవ్వారల్

బ్రత్తి నెఱిగించి యెదలోఁ

దత్తఱ మంతయును దీర్పు దగియెడువారల్?

73

తే. వెన్నుఁ డీమాట వీనుల విన్నయపుడె

వచ్చునో లేక యీషని కిచ్చ యిడఁడో

వచ్చి గిబ్బలఁ గూల్పునో వానివలన

వీఁగి యేఁగునో యిఁక నెద్ది వెరవు గలదు?

74

తే. సోఁకుమూఁకలగొంగ యిచ్చోటి కెమ్మె

లూర గొబ్బున వేంచేయ కుండెనేని

జెల్లబో యింక నెటువంటి చెనఁటిగొల్ల

చెట్టఁబట్టంగ దయ్యంబుఁ జేయునొక్కొ.

75

సీ. దట్టంపుమిన్వాఁతరఁగచాల్పునఁ దేలు

తెలిపుల్లు బురదగోతులకుఁ జనునె?

- పుడుకు మ్రాస్వలితావిపువ్వఁదేనియలాను
మగ తేఁటి తుమ్మకొమ్మలకుఁ జనునె?
తోలు మొగుల్లిడుచినుఁక లేలమిఁ గ్రోల్వానకో
యిల బలుమంచుసోనలకుఁ జనునె?
పరువంపుఁ గ్రొమ్మావిపండు లేపున మెక్కు
చిలుక గాటపుటుమైతలకుఁ జనునె?
- తే. పక్కిరాజక్కిదొరచెల్మిఁ జక్కఁ గోరి
చొక్కుచుండెడుడెంద మమ్మక్క యొక్క
తులువమానిసితోడఁ బొందునకు నిచ్చ
యిడఁగఁ జూచునె తలఁప నెయ్యెడలనైన?
- తే. పుడమిలోపల మగవాఁడు పూని తనకుఁ
గోర్కి యగుకల్వకంటిఁ గైకొనుచునుండు
నహహ! తమమది కిచ్చయాసట్లు మెలఁగఁ
గన్నియలకేమిటికి బల్లి గలుగదయ్యె?
- సీ. వ్రేపల్లెనుండి మున్నేపుతో నిచటికి
నేలవేలుపుఁబెద్ద యేల వచ్చె?
వచ్చి మచ్చికమీఱ హెచ్చుగా హొంబట్టు
సాలుదాలుపుఁగత లేల తెలిసె
దెలిసినఁ దండ్రి యచ్చెలుపున కీజవ
రాలి నిచ్చెద నని యేల పలికె?
బలికినమాట యేర్పాటుగా విని తన
యెదఁ గూర్చి యతనిపై నేల పొడమె?
తే. బొడమెఁగాకేమి పొగరుటాఁబోతు లేడు
నితైఱంగున దొడ్డిలో నేల కలిగె?

76

77

గలుగుటకు నేలతేడేల కాఁక నేనె?
 నయ్యయో! దయ్యము నీకేమి యనఁగఁ గలదు? 78
 తే. చిలుకవార్వంపుమేటివజీరుఁ గేరు
 నాలకాపరిసోయగం బనువుమీఱఁ
 దలఁచినపుడేమొకాని డెందమున దిగులు
 పాయఁగానేర దిఁక నేమి నేయుదాన? 79

క. ఇప్పుని దలిదండ్రులకుం
 జెప్పఁగవలె నంచుఁ దలఁప సిబ్బిత మిగులఁ
 ముప్పిరిగొనుచుం బైఁకయిఁ
 గప్ప నొరులచాటువారు గారే కన్నెల్? 80

చ. వలనుగ మేలుగీళ్లు గుడువం దగువారని నమ్మి యెంత
 యుం, జెలిమి దలిర్ప నిత్రైఱఁగుఁ జెప్పఁగఁ జూచిన సారె
 సారెకుం, గిలకిల లాడుచున్తిగులఁ గేకలుగొట్టుదు రింతెకాని
 చిక్కులు సడలించి మేలుఁనఁ గూర్పఁగ నేర్తురె రాచ
 నెచ్చెలుల్? 81

తే. అలర వలమురితాలుపుచెలిమి తనకుఁ
 గలుగకుండిన వేటొక తులువ నింక
 వలవ నెవరేమి చేసినఁ దలఁక సంచు
 నంతకంతకు నగ్గలం బై నతమిని. 82

— ౧౧ నీల మన్తభాషణలంబడుట. —

నీ. కనుదోయి కెలఁకులఁ గ్రమ్ముపెన్నీటిజా
 ల్బలితంపుగబ్బిగుబ్బలను ముంప
 సుడివోనివేడిగిట్టూర్పుగాడుపుల బ
 ల్విడలఁ గెంజిగిమోవి వాడువాఱ

- వెడవిలుకాడు బల్బిడి నించుపూవంప
జల్లుపెల్లున మేను దల్లడిల్లు
దట్టంపువలపులఁ దమి బెండుకొని సారె
సారెకు గుండియ జల్లనంగఁ
- తే. దాళజాలక మదిలోనఁ దగులుబాళిఁ
గూలి సోలుచుఁ జాల విరాళిఁ దేలి
తేలి నెచ్చెలిబాచుఁ బోదోలి మేలి
పూలపానుపుపై వ్రాలి వాలుఁగంటి. 83
- క. ఉసురసు రనుచుం బొరలును
గసరును బస దటిగి వెసను గడగడ వడకు
న్విసువున బుసవెట్టును వె
క్కస మగు వలరాచనెగలఁ గ్రాగుచు మఱియున్. 84
- సీ. తలయూఁచుఁ దనలోనఁ దాన నవ్వుఁ గలంగుఁ
గలవరించును బయల్ గొంగిలించుఁ
బిలువకే పలుకుఁ గన్నులు మూయుఁ జెక్కిటఁ
గై నేర్పు బెదరు సల్లడల్లు వెదకు
వలిగాడ్పు దూటు సంచలఁ దోలు దయ్యంబుఁ
దిట్టు మైతొడవులఁ దీసి వైచు
బోటులఁ గసరు గొబ్బన లేచి చిల్లల
నడుచుఁ బల్కలుఁ గొప్పు విడిచి ముడుచు
- తే. నళుకుఁ జిడిముడిపడి సొమ్మసిలు దిటమ్ము
లేక కన్నీరు నించు సళించు నోకి
లించుఁ బిమ్మట గొను దత్తఱింఁచుఁ జాల
నలరువిలుదాల్పుతండ్రివైఁ దలఁపు నిలిపి. 85

—ॐ చెలికత్తెలు నీలకు బుద్ధులు చెప్పట. ॐ—

క. అట్టియెడఁ జెలిమికత్తియ
 లట్టియలుగఁ గూడి చేడియం గని యని రీ
 బెట్టిదపువగలఁ బొగులుచుఁ
 గట్టా నీ విట్లు డయ్యఁగాఁ దగునె చెలీ! 86

తే. కన్నియపుగాని ప్రోడపు గాపు నీవు
 పువ్వుఁబోడిరొ సిగ్గెల్లఁ బోవ నడిచి
 బలుదొసంగులఁ బొరలఁగఁ బాడ నీకు
 నించుకేనియు మదిలోన నెంచ వకట! 87

సీ. అద్దంబు గని తద్ద నిద్దంపుఁగ స్తురి
 ముద్దనెన్నొసలిపై దిద్దవేమి?
 కుప్పలై కప్పన నొప్పారుపెన్నెలు
 లింపుగా దువ్వి పాటింపవేమి?
 యెమ్మె నిమ్మగ మానికమ్మలసొమ్మలం
 దమ్మగా నెమ్మేఁద దాల్చవేమి?
 పెట్టెఁ బెట్టినయట్టిజట్టిమీఁతినపట్టుఁ
 బుట్టముల్ మట్టుఁగాఁ గట్టవేమి?

తే. కోరి యోరిమి నోరెంబు గుఱువవేమి ?
 తొడర వలిదావివిరిసకుల్ ముఱువవేమి
 సునుపుదళుకొత్తఁ బలుకులు సుఱువవేమి ?
 చామ! నీకిది యెటురంటిజాడ చెపుమ. 88

క. పలుతెఱఁగులఁ గలఁగుచు నిటు
 వలెఁ గొదుకఁగ నేల ? లాఁతివార మి నీకు?

దలఁపునఁ గలపనియెల్లను

దెలుపవె మాతోడఁ బలికి దిటముగఁ గలికి !

89

క. తగులమునఁ దగిలి నీ వీ

పగిది స్థిగి తఱిగి రేయుఁ బవలు న్నిగుల

న్వగలం బొగులఁగఁ దగవా?

మగువా! నగువారి నెట్లు మఝి దలఁచవయో!

90

సీ. చిలుకబోదల మచ్చికలుచేసి ముద్దులు

చిలుకఁ బద్ధియములు చెప్పరాదె?

తెలిపిట్టగమిఁ జేరఁదీసి తద్దయు బుద్ధి

దెలిసి మెల్లన నడల్ వీర్పరాదె?

నెమ్మికూటువుల గాటమ్ముగాఁ గూరిచి

నెమ్మితో నాటలు నేర్పరాదె?

బట్టికాడుల నింపు పుట్టునట్టుగఁ గేలఁ

బట్టి పాటలఁ గఱపంగరాదె?

తే చెలఁగి పూఁదీవియలఁ బ్రోవి సేయరాదె?

మేలిరతసంపువీణియ మీటరాదె?

నలుపుగా నెచ్చెలులఁ గూడి నవ్వరాదె?

కలికి! నీడెందమునఁ జిక్కునులుకుమాని.

91

చ. కులుకుచుఁ జేరి యాటలకుఁ గూరిమి నెచ్చెలు లెచ్చరించినం

బలుకవదేమి? యేమఱక పజ్జల నిల్పినయూడిగంపుటిం

తులఁ గని తద్దయుం గినుకతో నదలించెదవేమి వేమటుం

జిలుకలకొల్కి! నీవెడఁగుఁజిన్నియ లెన్నఁగఁ గ్రొత్తలి త్తఱిన్.

క. లేమా! నీవెత మానుప

లేమా మోమోటమున సళింపఁగ డేపుని

లే ? మాటుమాట యొసఁగుము

వేమాటును దలఁక నేల వేదులు మీఱన్ ? 93

తే. బేల ! యీబేరజపుడనం బేల ? యింక

నాన యింతయు మదిలోన నానబోక
నిచ్చలం బొప్ప మాతోడ నిచ్చయైన
దెల్ల నెఱిగింపు మెంతయుఁ దెల్లముగను. 94

క. అని యనుఁగుంజెలు లి త్రైఱు

గునఁ బల్కిన నాలకించి కోమలి మిగులం
దనడెందంబునఁ గోరిక
లినుమడి యై నెగడ వారి కిట్లని పలికెన్. 95

— చెలికత్తెలతో నీల తనతలఁపుఁ దెల్పుట. —

తే. వినుఁడు చెలులార ! నామాట నెనరుమీఱు

దలఁపులోవార లొమీను దాఁపనేల?
డెంద మంతయుఁ గఱివేల్పునందుఁ దగిలి
మరలఁగానేర దిఁక నెద్దివెరపు చెప్పుడ. 96

ఉ. చక్కెరవింటిబోదు నెకసక్కెములాడఁగఁ జాలుపక్కిరె

జక్కివజీరుచెల్వై చెవిఁ జక్కఁగ నాటిననాటనుండి య
వ్వుక్క ! యదేమొ శాని యెద సంతసకూరిమి యంతకంత
కుక, వెక్కసమై పెనంగొనుచు వేమఱు బాయ దిఁకేమి
నేయుదున్? 97

ఆ. మిన్నజన్నిగట్టుగొన్నెల వెన్నుని

చెన్నుమీఱ నప్పు డెన్న మున్న
విన్నకతన నెపుడుఁ గన్నులఁ గట్టిన
ట్లున్న దెడము లేక యన్నులార! 98

తే. తప్పులెన్నక మొదలినేస్తంబు దలచి
యిప్పు డిప్పుని యొనగూర్చు డొప్పుమీఱ
మీర లొనరించునట్టియమ్మేలు మఱచు
దానఁ గానుజాఁడి యెందు జాణలార ! 99

క. అనుచుఁ గడలేనియంగద
గనఁబడ నప్పడఁతి వేడికన్నీ రొలుకం
దనతెఱఁ గెఱిగించిన విని
యనుగుంజెలు లెల్ల దాని కని రిట్లునుచున్. 100

— చెలికత్తెలు నీల నెగ్గులాడుట. —

క. కన్నియరొ ! యంతపని కయి
వన్నెయు వాసియును దఱిగి వగచెద వకటా!
నిన్నేమి యనఁగఁ గల ? మీ
మున్న రికలు వినుట లేదు మున్నె చొప్పుటన్. 101

క. లిబ్బులచెలి పెనిమిటివై
నబ్బరపున్నలపు నిలిపి యలమట మీఱన్
సిబ్బితి విడిచెదు నీకున్
గబ్బితనం బిట్టు లేల కలిగెనె పొలఁతీ ! 102

చ. కడఁక యొకింత లేనివలకాఁకలఁ గ్రాగుదు లోగి తాఁగ
వై, చిడిముడిపాటుతోఁ జెలులఁ జెంతలఁ జేరఁగ నీక తద్ద
యున్, గడుసుఁదనంబుఁ బూని సరిగన్నియ లందఱు నవ్వ
నయ్యయో, యడఁకువ మాలి యిప్పుగిది నాడఁగఁ జెల్లునె
ముద్దుఁగ న్నె కున్? 103

నీ. తెలిదమ్మికంటి యిప్పులుకు విన్నంతనే
కడలేని వేడ్క నిక్కడకు వచ్చు

వచ్చి యచ్చెరువుగా రెచ్చి పాతెడుగిబ్బ
 పిండు నొక్కుమ్మడి జెండివైచు
 వైచి పెంగూర్చి చొప్పుడ నెన్నఁగారాని
 వేర్చితో నిన్నిందుఁ బెండ్లియాడు
 నాడి నాడెప్పుడై డియందలంబున నిల్పు
 కొని తనవల్లియ కొనర నరుగు

తే. నరిగి రతనంపు మేటియుప్పరిగలోనఁ
 జెలుపు మీఱినగొజ్జెగనెజ్జమీదఁ
 బలుదెఱంగుల వలరాచపనుల నిన్ను
 మెఱయఁ గరఁగించు నమ్ముమీ మెఱుఁగుఁబోడి.

104

క. ముద్దులపట్టివి నీకీ
 గద్దఱిచందముల మెలఁగఁగారాదు సుమీ
 తద్దయుఁ బెద్దలఁ దలఁపక
 ముద్దియ నీ కింత డెందమున వెత యున్నే?

105

ఆ. కొలఁదిలేనివేడుకల మును పెంచిన
 యంచచిలుకగముల నలుకమీఱఁ
 వొడర నడిచి పాఱఁదోలెద వివియేమి
 తప్పు నేనె నిపుడు తలరుఁబోడి.

106

తే. అతివ! యెన్నఁడు మామాట కడుగుదాఁట
 కుండుదానవు నేఁడేమి యొండుదెఱఁగు
 పూని మాటికి నుడువంగరానికినుక
 నేనెదవు నేర మెద్ది మాచెంతఁ జెప్పుమ.

107

క. ఎలనాఁగరొ! నీఱోరిక
 వలనుగఁ జేకూరె నింతవలవంతయుఁ దా

నిలుచును మాపైఁ బలుమటు

నలుక కడు న్నిగుడ నెగ్గులాడకు మింకన్. 108

వ. అనిన విని ముద్దియ తద్దయుం బ్రొద్ధూరకుండి యన్నెచ్చెలి
పిండునకు వెండియు నిట్లనియె. 109

— సీల చెలికత్తెలపై ననిగి మాటలాడుట. —

ఉ. మమ్మర మైసబల్యైతల ముగ్గుచునుండెడుదానిచుట్టును•

గ్రమ్మి పడంతులార! కొఱగాములు వేమటు నెంచ సాగినా
రమ్మక చెల్ల! యల్ల చిగురాకుఁగటారికడిందిబోదుపూ
వమ్మలబారి కోర్వఁ దరమా వెఱమాటలు వేయు నేటికిన్?

క. కడనుండి వెక్కుమాటలు

నుడువంగా వచ్చుఁగాక నూల్కొనియెడుపల్
కడగండ్లఁ బడఁగ వచ్చునె?

విడువక యెవ్వారికయిన వెలదుకలారా! 111

క. అకటా! బెడిదపువలపుల

సెకలం బడి ప్రేగుదానిఁ జేపట్టఁగనొ

ల్లక యిటువలె నెంతురె ని

ప్పుకలపయిన్నేయి చల్లుపోలిక మీఱన్? 112

తే. వినుఁడు నామాట లిప్పుడు మీవీనులలర

నైఁచకుండిన నింతియ చాలుఁగాని

యింక నేమియుఁ గొఱగానియెగ్గులాడఁ

బోకుఁడీ మీకు మ్రొక్కెద బోటులార! 113

ఉ. కూరిమిబోటులంచు మిముఁ గొండగ నచ్చుచు నున్నచో
నయో, నేరము లెన్నుచు న్నిగుల నెవ్వగలం గలఁగించి

సారెకుం, గేరెద రింతెకాని మదికిం గడు నెమ్మి దలిర్ప
నేర్పుతోఁ, గోరినకోర్కి మీఱ సమకూర్పుఁగఁ జాలుదురే
యొకింతయున్.

114

ఉ. చక్కదనంబు జన్వనము జాణతనంబు గొనంబు దేజుఁ బెం
పెక్కినయుక్కునుఁ సీరియు నిమ్మగఁ గల్గి చెలంగుచున్న
యా, రక్కసిగొంగపైఁ గడుఁ దిరంబుగ నిల్వినడెంద మింకఁ
దాఁ, డక్కరి నొక్కనిం గనయుట న్నెఱి గోరునె మాట
లేటికిన్?

115

క. మీమాట సేయదని యిం

కేమియు నుల్లమున నలుక లిడఁబోవక మీ

గీములకుఁ బొండు గొబ్బున

వేమాటును గేలు మొగిచి వేడెద మిమ్మున్.

116

చ. గొనకొని మీయెడన్ నెఱయఁ గూఱిమి డెందములోనిక స్తి
మం,తనమునఁ దెల్పు నేరుపులె తద్దయుఁ జూపితి నింతె
యందఱున్, వినియెడునట్లుగా నికను వేమటు నామున
నవ్వుకొంచు నో, యనుఁగువెలందులార! మము నాఱడిఁ
బెట్టకుఁ డమ్మ వేడెదన్.

117

వ. అని యిత్తైఱంగున నమ్మెఱుంగుఁబోడి బిత్తెరించుచుం
గ్రొత్తవలవంతలఁ దత్తెఱించుచుఁ బుత్తడిదువ్వలువదాలుపు
పయిన త్తినబత్తిం జెలికత్తియలమొత్తంబుల నొత్తయాడుచు
నీడులేనికోర్కుల నువ్విళ్లూరు చుండెనని నిరాబారిసింగంబు
లకు గతయెఱింగించుజడదారి వినిపించినవార లతని నవ్వలి
కతయుఁ దెలుపుమని వేడిన.

118

మ. మలసూడగ్గి జముండు రక్కసుండు నీరై తాల్పురాగాడ్పుజ
 క్కులతేండ్లున్విసదారితాలుపును బల్కుంబోటిగేస్తుండుంబు
 ల్లలరాడాట్టారయున్తోదల్లలుగువేల్పుల్లోల్వ నవ్వెండిగు
 బ్బలివైనుండి జగంబులేలుబలువేల్పు! గట్టవిల్దాలుపా! 119

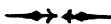
తే. కడలిదొన పాఠనారియుఁ బుడమి తేరు
 గట్టువిల్లును దొలిపల్కుగమిగుతాలుఁ
 బులుఁగుడాల్వేల్పుములికియుఁ బూని కిడిమి
 మెఱయఁ దిగ ప్రోళ్లుగూల్చినమేటివేల్పు. 120

మాలిని.—

కడలినిబలుతేరుఁ గాడుపుఁమేయువేరుం
 గుదు రగుతలయేలుం గొండపై మేల్బిడారుం
 గొడుకకఁ పలుమాటుం గోరికల్ గూర్చుతీరుం
 బొదలెడిమెయిసారుం బూని యొప్పారుమేటి! 121

గద్యము ఇది శ్రీమదుమారమణకరుణాకటాక్షనిరీక్షణసంలభ
 సరసకవితాసామ్రాజ్యధురంధరఘనయశోబంధుర కాండిన్యస
 గోత్రపవిత్ర కూచిమంచి గంగనామాత్యపుత్రబుధజన
 విధేయ తిమ్మయనామధేయప్రణీతం బైననీలాసుందరీపరి
 ణయం బను సచ్చతెనుఁగుఁ బ్రబంధంబునందు ద్వితీయా
 శ్వాసము.

తృ తీ యా శ్వా స ము.

- క. సిరిపెనిమిటియుం బలుకుల
గరితమగఁడుఁ బొగడ మెచ్చుగాంచినగట్టుం
దొరముద్దుఁబట్టిడెందపు
విరిదమ్మికోలంకుఁదేటి! వేల్పులమేటి! 1
- వ. విను మన్ని రాబారిరాబారులకుం గత యెఱిఁగించుజడదారి
యిట్లని చెప్పందొడంగె నట్లు గొల్లరాకన్నియ వన్నియ
దఱిఁగి యెన్న రానివగలం బొగులు చున్నంత. 2

సాయంకాలవర్ణనము. ౧౦౦

- తే. బొప్పు యనుపేరియగసాలె పూటచెలిని
గోరి యలరించుటకుఁ జదల్లుడుటఁ గాచి
నీటముంచినమేటివన్నియపసిండి
పూదెయనఁ గ్రుంకుఁగడలిలోఁ బొద్దు వ్రాలె. 3
- తే. రేవెలందుకఁ బెండ్లాడ రిక్కరాయఁ
డేగుదేగలఁడని వేల్పుటిగురుబొండ్ల
గములు గట్టినక్రొత్తచెంగలువకోక
గములనఁగ సంజకెంజాయ లమరె మింట. 4
- క. బలితంపుసంజకెంజా
యలు నిద్దపుమావిచిగురులని చేరి తమిం
గలయంగాఁ బర్వనికో
యిలమాఁక లనంగఁ గడల నిరులు దనరెప్పన్. 5

- క. మరుడు దెరువరుల నెల్ల
నైరపునఁ దీర్పంగఁ గోరి విరివిగఁ గఱిదే
వరయడుగున నిడుమల్లియ
విరు లనఁగా రిక్క లేసఁగె వేలుపుఁద్రోవన్. 6
- క. తామరలు ముడిఁగె జక్కవ
చామలకు నైతలు పర్వె జక్కగఁ బడుపుం
గోమలులకు బొజుఁగులకును
నేమం బొనగూడె నపుడు చెప్పఁగ నరుదై. 7

— చంద్రి కావర్ణ సము. ౧ —

- తే. తనర మగమానికపువాలుదాల్పుబోదు
వేడుకలు మీఱ నాడు మేల్తేడమీఁద
గొనబుమితెడు నపరంజికుండ యనఁగఁ
దూర్పుగుబ్బలిపైఁ దోఁచె దొగలతేడు. 8
- క. మినుఁగొలకునఁ బూచినచ
క్కనిచెందోవ యనఁగఁ దనరెఁ గలువలదొరలోఁ
గననయ్యెఁ గప్పు మది క
త్తినవేడుక నుండుగండుఁదేటి యనంగన్. 9

- వ. అంతఁ గొఱంత యింత లేక జగం బంతయు నిండి పిండిచల్లిన
తెఱంగునఁ బొంగారుచు దెఱపి లేక తఱపివెన్నెలలు గాయఁ
దోడంగినం గడంగి నింగిముట్టిన సంతసంపుటగ్గలికల డగ్గ
ఱించి యొక్కువ్వుడి బొక్కుచు గ్రక్కున మెక్కియా మెక్కి
యక్కజంపుమక్కువలం బొక్కి చిక్కక చక్కెరవిలుదాల్పు
బవరంబులఁ దవిలి చెన్నారు వెన్నెలపులుగుల మొత్తంబు
లును వెన్నెలపులుగుల మొత్తంబుల బిత్తరంపుంబనులకు
సీలా—5

మెత్తబడి క్రొత్తవగఁ దత్తఁజుచుచు దమతమవేడ్కకత్తెల
 నత్తుకొని పూవుపెత్తులప్రేటులాడుచు విచ్చలవిడిం దిరుగు
 బొజంగులును బొజంగుల నొక్కెడకుం బనిచి వగలం దగిలి
 మగలనెదిరించి కొంచక మంచిగందంబు లలది వలిపంపుఁ
 దెలివలువలు ముసుంగు లిడి దొసంగు లఱి వెసం గదలి
 యిక్కలకుం దాటు చెడిపజవరాండ్రం గని తమజవరాండ్ర
 నెదలం దలంచి యెల్లన నుల్లంబులు దల్లడిల్ల నుస్సురని
 సొమ్మసిలం బాటుతెరువరులును దెరువరుల గెలువం దరలు
 మనునకుం దఱియనుకమ్మరీడు వెరవునం జేసి యునిచిన కఱకు
 టమ్ములగుంపుల సొంపునం బెంపాటు కలువక్రొవ్విరులును
 గఱువక్రొవ్విరులవయి ముసరి కొసరి తీగపనగలపూదేనె
 లాని పెల్లుగం ద్రుళ్లు గండుదుమ్మెదలును గండుదుమ్మెదల
 రొదలు చెవుల నాట బీటలగుడెందంబులతోడ గాటంపు
 మరునాటలకుఁ దివురు కొమరుంబాయంపుందుటారికత్తియ
 లును తుటారికత్తియలసిబ్బెంపుగబ్బిగుబ్బుల కెన యనం
 దగి సొంపు గలిగి వెత లొనర్చు జక్కవపెంటి కూటువలను
 జక్కవపెంటి కూటువలపాటు గనుంగొని వెఱచి పొల
 యలుకలు మఱచి పఱచి మగల నిఱియం గొంగిలించి
 కొనుముగుదపూబోడులును ముగుదపూబోడులనిద్దంపు
 ముద్దు మొగంబులకు దొరగానిసిగ్గునంబోలె ముడుంగఁ
 బాఱిననెత్తమ్ములును నెత్తమ్ములకొలంకులం దలంకక దుంప
 దూండ్లు మెనవి విసువక కూత లిడుకొదమరాయంచబారు
 లునుం గలిగి పుడమియెల్ల మొల్లం బగుచల్లదనంబున
 నుల్లసిల్లుచుండె నప్పు డాగొల్లరాకన్నియ యెన్నరానివల
 వంతలఁ బొరలు చుండె నట్టియెడ.

—ॐ నీలను మన్మథుఁ డేచుట. ॐ—

- క. ఇరువంకలఁ దన్నుఁ జొదవి
గొరవంకలుఁ దుమ్మెదలును గోయిలలుండ
క్కిరిచిలుకలుఁ బురిపులుఁగులు
గొరగొర రా మరుఁడు పెడలఁ గొమ్మఁ గలంపన్. 11
- చ. అట్లు పెడలి. 12
- మ. కడిమిం జిల్కపిసాళిజక్కి నెదురెక్కం జివ్వనం దోలి బ
ల్యెడవింట న్నునువాడిపూములును లోలిం గూర్చి బిట్టార్చి
నెవ్వడిఁ జేకొల్లిగఁ దీసి డాసి మరుఁ డవ్వాల్లంటిచన్దోయినె
న్నడుచక్కిన్ గుఱిచేసి యేనెనదరంటం గాడి మై సోలఁగన్.
- చ. తలిరుజిరావజీరుబలుదాడికి నోడి కడంక దక్కిను [యున్
క్కులుకుమిటారి డెందమునఁ గొందలమందుచు నప్పు డెంత
వలపులవెచ్చ హెచ్చు జెలువం బగునమ్మయిఁగ్రాల సోలుచున్
గళపళపాటుతో జెలిమిక తైల దూటుచునుండి వెండియున్.
- సీ. తులువ రాచిలుకమూఁగలహాళాహాళులకుఁ
బాచ మేపుడుఁబుల్లుబారురొదకు
జమిలిముక్కాలిపిసాళిబల్ మ్రోతకుఁ
గొదమకోయిలచాలుగొలగొలలకు
గద్దటిగొరవంకగములచప్పుడులకుఁ
బొగరుటంచలపల్కు వెగటులకును
చలినాలిగాడ్పుబోదల హెచ్చరికలకుఁ
జలివెల్లునుదుటువెన్నె లలనెగకుఁ
- తే. దొడరి బడిబడి పెడవింటఁ గుడియెడమల
నడరి వడినేయుకటి వేల్పుఁగొడుకుదుడుకు

టంపజడివాసపోనల యలజడికిని

మిగుల నెద నోడి యాడు నమ్మించుబోడి.

15

—ॐ మంత్రదూషణము. ॐ—

తే. అలరువిలుకాండ! బలుసిరి గలిగినట్టి
దొరకొడుకనంచు బొగరున ద్రుళ్లుకొనుచు
దెఱుఁ గెఱుంగక ముగుదలఁ దెరువరులను
బూని యేతువె నీపూన్ని బుగ్గిగాను.

16

క. పొరపొచ్చెంబున బలుమఱు
విరిబోడుల నెల్ల మిగుల వెతవెట్టుదు నీ
దొరతనము ద్రుంగిపోవను
మరుడా! నీచేతివిల్లు మంటం గలయన్.

17

చ. తలఁచగ ముజ్జగంబులకుఁ దల్లియుఁ దండ్రియు నైనలచ్చికిం
బులుఁగుహుమావజీరునకుఁ బుట్టినదిట్టపు నీకు నెల్లరం
గలయఁగఁ దోడఁబుట్టువులుగారె? యయో! నెసరింతలేక లేఁ
జిలుకలకొల్కులం గలఁచ జెల్లునె వెల్లుగఁ బచ్చవిల్తుఁడా!

ఉ. కన్నులవింటివాండ! తగకన్నులదేవరతోడఁ బోరి ము
స్సన్నమునొంది మేఁ దొఱఁగుపట్టున నెక్కడ డాగిపోయెనీ
మన్నెఁగిరింబు నేడు కొఱమాల్సినకోయిలచిల్కమాఁకలం
బన్నుగఁ గూడి చేడియల బాములఁ బెట్టెదు పోటుబంటవై.

—ॐ చంద్రదూషణము. ॐ—

చ. బలితపుటామునం దమియుఁ బర్వగఁ నైకొనియొజ్జముద్దియం
గలసిన దోసకారి వని కాదె నినుం గని తప్పికొమ్మ ని

చ్చలుఁ దలవంచుచుండు? నదిచాలదొయాఱడినీకు నెంతకుం
జలువలతోడ! నీసవురు సన్నము గా నిక నిందు రాకుమీ.

అ. కొంకు లేనివెతలఁ గుండెడిముగుదల

డంకతనము మీఱ జంకు లేక

బింకమునఁ గలంచె దింక నెన్నఁడు నీకు

వంక గల్గదోటు జింకతాల్ప!

21

తే. కటకటా! మున్ను ముక్కుంటికంటిమంట

చేత బూదైన మరునకుఁ జెల్లుఁగాని

తడవు మనియెద ననుకోర్కి నడరు నీకు

జాడయే చేడియల నేఁచఁ జందమామ!

22

❧ వసంతాదులదూషణము. ❧

క. చెలువుగలవాఁడ వంచును

జెలువల నలయింప నీకుఁ జెల్ల దయో నీ

చెలువెల్లఁ జెట్లపాలుగ

నలగుజిరాబోదుతోడ! యామనితోడ!

23

క. జత లేనిపూవు గల్గుట

కలివలపైఁ బెల్లు రేఁగి యలజడి మీఱ

న్వేత పెట్టుదువే యింక నీ

బ్రతుకు బయల్గాను నాలిపయ్యరకుట్టా!

24

తే. మున్ను కొన్నాళ్లు పలుగాకిమూఁకలోనఁ

గలసిమెలఁగినతెఱఁగెల్లఁ గానిపింపఁ

జేడియలమీఁద గ్రుడ్లెఱ్ఱ నేయరాకు

కోయిలా! యింక నీయిల్లు కూలిపోను.

25

క. నేటుకొని పండ్లు గొలుకుచు

జీటికిమాటికిని గసరు చిలుకం జిలుకా!

బోటుల నలయించెదు నీ

గోటాపన యెన్నఁ డింక గూటం బడునో.

26.

తే. తలిరుబోడులఁడెందము ల్దల్లడిల్లఁ

గూఁక లిడుకొంచు నెంతయుఁ గొఱతలేక

యాగడంబునఁ బురివిచ్చి యాడెదేమి

యక్కటా! నెమ్మి! నీయాట యడవిఁగలయ.

27

క. నెమ్మదిఁ బలుమఱు మొరయుచు

గమ్మనిపూఁదేనె లాని కడుఁ గ్రొవ్వి యహా

గొమ్ములఁ గలఁచగఁ జూచెదు

తుమ్మెద! నీత్రుళ్లు పెద్దతుప్పలఁ బట్టన్.

28.

తే. తవిలి పలుమఱుఁ జెవులు చీడఱు గొనంగ

బిట్టు మొరనెదు వసత్రాగినట్టు లిట్టి

గట్టివాజాడ లెట్టుగాఁ బట్టువడియె

బెట్టుగా నిన్ను వెసఁ జెఱు బెట్టి యిడను.

29.

వ. అని మఱియు మఱియుఁ బరకించి చెఱకువిలుకానికఱకు

చుఱుకుటలరుములికి మొత్తంబులకు నంతకంతకు నగ్గలం బగు

వలవంతసెకలఁ గ్రాఁగి వేఁగి పైఁచ రాకున్న డిల్లపడి మెల్లన

సొమ్మ సిల్లిన.

30.

— చెలికత్తెలు సీలకు శైత్యోపచారంబులు నేయుట. —

క. చెలు లెల్లఁ దల్లడిల్లుచు

వలగొని దరి నిలిచి యకట వలవంతసెకల్

బలు వయ్యెఁ దలిరుఁబోడికి

వలిపను లిక సరగఁ జేయవలె నని మఱియున్.

31

ఆ. కప్ర మూఁది మంచిగందంబు మెత్తి ప

న్నీరు చిలికి తూండ్లు నించి వలపు

గ్రమ్మఘాలవిసకఱ్ఱచే వీచుచుఁ

జపురుసెజ్జమిఁదఁ జేర్చి మఱియు.

32

తే. ఎన్న రానట్టిచలిపను లెన్ని యేనిఁ

జేయ మే లందులను లేక నేఁగిఁ బొందు

చున్న కన్నియ మెల్లన నున్న రనుచుఁ

బొరలి యిట్లని పలికె నబ్బురము మీఱ.

33

సీ. నిద్దంపుఁబొన్నుపై నిప్పులతునియలు

నింపఁ జెల్లునె మీకు నెలఁతలార !

యెడనెడ విసము గ్రక్కెడుపాములనునొడఁ

గూర్పఁ జెల్లునె మీకుఁ గొమ్మలార !

కళవెళనుడుకుచక్కనినూనియల్ మీఁదఁ

జిల్కఁ జెల్లునె మీకుఁ జెలియలార !

మేనఁ బొక్కులు పొక్క మెదియించి సున్నంబు

మెత్తఁ జెల్లునె మీకు మెలఁతలార !

తే. కటకటా! నేఁడు పగ దీఱ నిటులు గలఁచ

వలయునే యంచుఁ బలుమఱుఁ గలవరించు

నలరులును దూండ్లుఁ బన్నీరు వలపు గలుగు

చలువసిరిగందమును గాంచి కలువకంటి.

34

ఆ. చానలార! యిప్పుడు జంటారుమేనులు

దాల్చి మిగుల సెగలఁ దరల నెండ

గాయ సాగె నేమి గాములతోడ డని
చెలువ మిగుల నలుకుఁ దలఁకి పలుకు.

35

❖ సెలతలు మన్మథపూజనేయుట. ❖

ఆ. అట్లు గళవళించు నతివను గనుఁగొని
యనుఁగుఁజెలులు వెఱచి యహహ! వలపుఁ
గాఁక బలిత మయ్యెఁ గ్రొల్లంటి కిఁక మరుఁ
గొలుచకున్న మేలు గూడ దనుచు.

36

సీ. నునుఁగ్రొత్తసిగిందమునఁ కిన్నె యొరరించి
చెలువుగొజ్జెగనీటఁ గలయ నలికి
పలువన్నె లలరఁ గప్రపుముద్గులను బెట్టి
పసమించు చెఱకుఁగంబములు నిలిపి
పరువంపుమల్లెక్రొవ్విగులపందిరి ప్రేసి
తళకు గేదఁగితేకు దల్లుగట్టి
తొగలఁ జెంగల్వలఁ దోరణంబులు గట్టి
మేలుముత్యాలజాలీలనుంచి

తే. తమ్మిపూమిద్దెగద్దెవై గమ్మనిల్లు
నిమ్ముగా నిల్పి యెమ్మెను గొమ్మలెల్లఁ
గ్రమ్ముకొని పెక్కులాగుల దొమ్మిగూడి
పూజ లొనరించి యిట్లని పొగడి రపుడు.

37

తే. మ్రొక్కెదము నీకుఁ జక్కెర లుక్కెఱును
మెక్కి నిక్కుచు మిక్కిలి చొక్కుతోగరు
ముక్కు బల్పక్కిజక్కిపై నెక్కి జగము
లుక్కు మెఱయంగ గెలుచుచు నుండుజోద.

38

లయ. తుమ్మెదలు నాలివలితెమ్మెరలుఁ గోయిలల
 దిమ్మలును జిల్కలును నెమ్మిగములు న్నా
 టమ్మగఁ బొరింబొరిని గ్రమ్మకొని గొల్వఁ జెలు
 వమ్మన బయల్వెడలి కమ్మనగువింటం
 దమ్మివిరిముల్కి బెడిదమ్మగ నమర్చి వడిఁ
 జిమ్మి కడిమిస్త గల నిమ్మగను టొమ్ముల్
 గ్రమ్మి కరఁగించుచును గొమ్మలనుగూర్చు నిను
 నెమ్మదిని గొల్తుము తిరమ్మయినబత్తిన్.

39

క. వలరాయఁడ! నీ బెడిదపు
 టలరుందూపులకు వెఱుతు రఁట నల్వయుఁ గ్రొ
 న్నెలతాల్పును నిఁక బెఱవా
 రలఁ గలఁచుట యేమి యబ్బురం బరయంగన్?

40

క. గోలపయి న్వాళారం
 గోలలఁ బరఁగించి మరులు గొల్పుచు మిగులం
 దూలించుట కిఁక దాళం
 జాలము నీయాన యో మొసలిడాల్వేల్పా.

41

క అని యనుఁగు లెల్ల నిఁజ్జెఱఁ
 గున వెడవిల్కాని వేడుకొన నపు డా క్రొ
 న్ననఁబోడి కొంత డెందం
 బున వెత చల్లారఁ దాల్చి పొరయుచు నుండెన్.

42

వ. అంత.

43

— ప్రభాతవర్ణనము. —

చ. పులుగులు గూసె జక్కవలు పొందుగ డాసె బొజంగు
 మూఁకకుం, బొలుపులు వాసె రిక్కగమి పోడిమి మాసె

బిసాళీతుమైదల్, గొలఁకుల మ్రోసె జీకటులు గొబ్బున
మాసె హరుండు తుంటవిల్, బలువడి నెక్కుఁ దీసె దొగ
పైదలియుం గను మాసె నెంతయున్. 44

ఆ. ఇరులగొంగ తప్పివిరిబోడివగ కాఁడు
చదలుమానికంబు జగముకన్ను
వేడివేలు పివము వేటాడుపోటరి
ప్రాద్దు తూర్పుమలను బొడమె నపుడు. 45

తే. తెల్లవాటుట గన్గొని యెల్ల వారు
గొల్లవారింట వేడ్క గన్గొనఁగ వలయు
నంచు మేల్కొంచి తఱిచెయ్యు లన్నిదీర్చి
గీము లలరించుకొనిరి కోర్కెయుఁ జెలంగ. 46

— గొల్లదొర తనపట్టుల నలంకరింప నియోగించుట. —

ఆ. అపుడు గొల్లనాయఁ డందంబుగాఁ దన
నట్టు లలరఁజేయునట్టుగాను
నేర్పు గల్గవారి నేర్పరించినఁ జాల
నెలమితోడ వార తెల్లఁ గడఁగి. 47

సీ. తెలిముత్తయపుఁబందిరుల నెల్లెడల నిల్పి
నలువొప్పఁ దొగదోరణములు గట్టి
ముంగిళ్లఁ గపురంపుముగ్గు లిమ్ముగఁ బెట్టి
తనరుగోడలను జిత్తరువు దిద్ది
పసిడితిన్నియల సొంపెసఁగఁ గస్తురి యల్కి
క్రంతలఁ బన్నీరు గలయఁ జల్లి
పట్టుబుట్టముల మేల్కట్టు లమర్చి తీ
విని బయళ్లలను గొల్లెనలు వన్ని

తే. మఱియు దరి లేనిసాగసు లేమఱక చేసి
పలుదెఱంగులవాయదమ్ములు సెలంగ
నిగురుబోడులు మగవాండ్రు నీడులేక
యరిది సింగారములుపూని యలరి రంత.

48.

— ౧౩ కుంభకునిపురికి గొల్లలు వచ్చుట. —

సీ. కిట్టుచెప్పలు గొప్పగీటునామంబులు
మొలచెక్కుకత్తులు నిలుపుసిగలు
కుడిముక్కుగ్రమ్ములు గురివెంద పేరులు
పిల్లగ్రోవులు మేటివలైతాళ్లు
లొరుగట్టుపంచెలు బెరసుబచ్చడములు
గార్కొన్నలోవంక కటియొడళ్లు
గుండప్రోగులు చిప్పగొడ్డండ్లు సెలగోల
లొప్పారుపలువంకయుంగరములు

తే. గలిగి గాటంబుగా నెల్లకడలనుండి
పెల్లుమీఱగ గిబ్బల పీచ మడచి
కోర్కు లిగురొత్త గన్నె జేకొనెదమంచు
మొల్లముగఁ జేరి రచటికి గొల్ల లెల్ల.

49.

వ. అట్లు చేరినవారి కెల్ల గొల్లదొర యుల్లంబులు దనియ
నోగిరంబులు వేగిరంబునం బెట్టించి వీడెంబులు గందంబులుఁ
గోకలుం దొడవులు నిడి విడిదిపట్టుల నునిచె నంతకుమున్న
పనిచినమానిసివలన నత్తెఱంగంతయు విని నందుండు యశో
దయుఁ దాటిసిడంబుజోదను బుత్తడిదువ్వలువదాల్పును.
బయనం బయి కదలి ప్రోల్కడచక్కి స్వచ్ఛుచుండి రయ్యెడ.

— ౧౧ నందాదులు కృష్ణునితో పచ్చుట. ౧ —

తే. వీటఁ గల్గిననాఁడెంపుబోటు లెల్లఁ
గూటువలు గూడి జన్నంపుగూటిదొరల
మాటకయి మేనుపూనిన మేటివేల్పుఁ
దేటగాఁ జూచుకోర్కి నచ్చోటఁ జేరి.

51

సీ. వీఁడెపో యేప్రాద్దు ప్రేషల్లెలో గొల్ల
మగువల వలపించు సొగసుకాఁడు
వీఁడెపో చెలరేఁగి విసపుఁబా లిడుతాఁగ
రక్కసీఁ దునిమిన యుక్కుఁదునియ
వీఁడెపో నందునివిరిఁబోడిముందర
మొససి చిందులు త్రొక్కుముద్దులాఁడు
వీఁడెపో బండితోల్వేలుపు నుంకించి
పిండిగాఁ దన్ని నదండిబోదు

తే. వీఁడెపో నేలగీముల వెన్నజున్న
గములఁ గొల్లగ మెక్కినగండిదొంగ
యనుచు నుడుపుచుఁ దెలిముత్తియంపునేసఁ
బ్రాలు చల్లిరి వేడుక ల్బయలువడఁగ.

52

తే. అప్పుడు కుంభకుఁ డెదురుగా నరుగుదెంచి
యక్కకును బావకును మ్రొక్కి తక్కువారిఁ
గొఁగిటను గూర్చి వేడుక ల్గడలుకొనఁగఁ
దనమనికిపట్టునకుఁ దోడుకొనుచు నేఁగి

53

క. అందఱకును బోనమ్ములు
గందమ్ములుఁ దమ్ములములుఁ గడువడి నిడి తా

సందంబుగ డెందంబున

ముం చెన్నఁడు లేనియెలమి మురియుచు నుండెన్.

54

—౧౧ కృష్ణనిరాక నెఱిగి యాబోతులు విజృంభించుట. —

సీ. ఆరేయి కల్లరియాలపోతులు పైఁడి

వలువదా ల్పచటికి వచ్చు తెఱిగి

కినుకతో రెచ్చి దొడ్డిని గల్లుచూడ్పాడి

మొదపుల లేగలఁ బొదివి చాలఁ

గొమ్ములఁ గ్రుమ్చి లేఁ గోడల నెడ్లను

దఱుపుల నెత్తును నెఱయఁ బొదిచి

గోడలు గ్రోడాడి కోవెలల్ నుగ్గాడి

పంచళ్లు పడఁద్రోచి బండ్లు విఱచి

తే తలుపులు పగిల్చి గుడిసెలు దళ్లుఁ గూల్చి

గొల్లవాడల నెల్ల గగ్గోలు పుట్ట

నాఁడువాండ్రను గుఱ్ఱుల సంతమందిఁ

గడఁగి తలుముచు నెసలేని కడిమిఁ జూపె.

55

వ. అంతఁ దెల్లవాఱుటయు నయ్యలుఱేఁ దెల్లగొల్లకొమరులఁ

బిలిపించి తనముద్దుఁబట్టెని దద్దయు సింగారించి తెచ్చి ముందర

నునిచి యందఱు విన ని ట్లనియె.

56

—౧౧ { కోడెలఁ బట్టువానికి నీల నిచ్చెద నని గొల్లలతోఁ }
గుంభకుడు చెప్పట. —

ఆ. గొల్లలార! చెడుగుఁగోడెలఁ గంటిరె

జగము లెల్ల మ్రొంగఁ జాలుకడిమి

నెసగుచున్న వెన్న నివి బొబ్బమెకములో

పులులొ యడవియేనుఁగులొ నిజంబు.

57

అ. వీనివలనఁ జాల వెతఁ గుందితిమి నేల
తేఁడు కినుక చేసి వేడి సూపె
నింకఁ బెక్కుమాట లేటికి వినుఁ డిదె
నిక్క మైనదిట్ట లొక్కపలుకు. 58

క. బలిమి దలిర్పంగ నీగి
బ్బలఁ బట్టంగఁ జాలునేనుపరి కిపు డిత్తుం
జెలువముల ప్రోక యగునీ
తలిరాకుంబోడి నెమ్మి దళుకొత్తంగన్. 59

క. అనిన విని గొల్లకొమరులు
ననఁబోడులమిన్నఁ గైకొనఁగ వలసినబు
ల్పును గోడెల గెలువఁగ నో
పనిజడుపును గల్గి కాడుపడి యుండి రొగిన్. 60

❦ ఘోషవంతుడు కోడెలచే జిమ్మబడి సాష్టసిల్లుట. ❦

వ. ఆయెడ ఘోషవంతుం డనునొక్కగొల్లకొమరుండు. 61

క. గిబ్బల గెల్పుట యిది యొక
యబ్బురమా! యనుచు చింక మాడుచు నపుడే
గొబ్బున లేచి బుజంబులు
దబ్బునఁ జఱచుకొని బల్లిదపుదిట మెనఁగన్. 62

తే. తొడరి యమ్మేటియాలపోతులను డాసి
పట్టుకొనఁబోవుటయు నవి బిట్టు గినిసి
కన్నులను నిప్పు లొలుకంగఁ గడఁగి వానిఁ
బొదివె నన్నియుఁ జూపలు బెదరి పఱువ. 63

క. అటువలె బొదివినఁ గనుఁగొని
దిట మింతయు విడక యతఁడు దీటుగఁ గడుముం

దటకీ జని యొక్కపోతును

దటుకునఁ బిడికిటను బొడిచెఁ దలనడుచక్కిన్.

64

క. పొడిచిన నన్నియు నొక్క

వృడిఁ గడిమి దలిర్ప నతని మార్కొని కిసుక

న్ని డుద మొనవాడికొమ్మలఁ

బుడమిం బడ వైచి పొడిచి పొరిఁబొరి మట్టెన్.

65

ఆ. మట్టి మిగుల నలుక రెట్టింప దవ్వగాఁ

జిమ్ముటయును దూలి సొమ్మసిల్లి

పడియె నతఁడు గిబ్బపదు వంత గొల్లల

పైకి నుటికి కడిమి బలిమిరాయ.

66

ఉ. కొందఱఁ బూని కొమ్మలను గ్రుమ్ముచుఁ గొందఱ మ్రగ్గఁ
ద్రొక్కుచుం, గొందఱఁ బెందొడల్ విటిగి కోయని యా

ర్వంగఁ గూలఁ దన్నుచుం, గొందఱ నేపుతోఁ దఱిమి గుట్టల

మెట్టలపా లొనర్చుచుం, జిందఱవంద త్రై పఱవఁ జేయుచు

గాటపులావుఁ జూపుచున్.

67

— కృష్ణుడు బలరామునితో నక్కడెలకఠఁ చెల్పుట. —

క. అప్పగిదిఁ బఱచువారలఁ

దప్పక చూచుచును మోముఁదమ్మిని జిలున

వ్యాపార నపుడు వెన్నుఁడు

కప్పుంబుట్టంబువానిఁ గని యి ట్లనియెన్.

68

తే ఆలపోతులు గా వివి కాలనేమి

కొడుకు లేడ్వగుఁ దనచేత మడిసి తొంటి

సూడుఁ దీర్పఁగఁ బూని యిచ్చోటఁ బుట్టి

రిపుడు వీరి నడంచెద నేపుసూపి.

69

- క. పగతుర నడచుటయున్ బం
దుగులం గాపాడుటయును దోరం బరయం
దిగకంటికైన నిది కడుఁ
దగినమే ల్లాదె యిపు డెదం బరికింపన్? 70

—౧౦ కృష్ణుడు కోడెలఁ బైకొని చంపుట. ౧౦—

- క. అని పలికి వాని కెదురుగఁ
జనియె నపుడ వేలుపులును జడదారులు నిం
గి నిలిచి కనుఁగొనుచుండం
దన కెంతయు మేలు గోరి తద్దయుఁ బొగడన్. 71

- క. చని యటఁ బసరపురక్కసు
లను బయికొని దోసకారులారా! కడుఁ గ్రొ
వ్వనఁ గలఁచితి రిన్నాళ్లును
బనివడి జగమెల్ల నింకఁ బటవక నిలుడీ. 72

- క. కల్లరులై పెల్లదవఁగఁ
బొల్లగఁ గొల్లలను బాఱఁ బొడుచుట గా దిం
కెల్ల తెఱంగుల మిమ్ముం
జెల్లించెద వేల్పుగములు చెలఁగుచు నుండన్. 73

- వ. అని యదలించి పలికిన నులికి యలుక రెట్టింప నద్దబ్బఱగిబ్బ
రక్కసు లేడ్వరునుం దొంటయొంటమి మేటిపెనంకువం
జెంగున నెగసి యుక్కున నొక్కుమ్మడి నతనిం దాఁకిన నబ్బ
లుమగండు గండుమీఱి లేగున్నయేనుఁగులపయిదాఁటు
సింగంబు తెఱంగునం గదిసి యఱచేత మోరలు చఱచియుం
దఱిమి యురవడిఁగొమ్ముల మెడల నులిమియుఁ దొడలు విఱి

చియు నడుము లవియుం బిడికీళ్లం బొడిచియు వీపులు
మూఁపురంబులు నడిచియు నెత్తురులు జొత్తిల్లం జేసియు
మఱియుం బెక్కులాగుల నొప్పించియుఁ జూపఱమాడ్కికి
వేడ్కగాఁ గొంతదడవు గడపి యంత.

74

క. విడుగున కెన యనఁ దగుతన

పిడికిట నొక్కొక్కదాని బెడిదంబుగ నె

న్నడినెత్తు లవియుఁ బొడిచిన

వడి నొక్కొక్కటియు నేల వ్రాలెం గోడల్.

75

తే. అట్టు లొక్కొక్క పోటున నాలపోతు

లన్నియును వాత ముక్కునఁ గన్నుఁగవల

నెత్తురులు గార నీలిగి నేలఁ బడిన

నెల్లవారలు వెఱఁగంది రుల్లములను.

76

❖ దేవాదులు మెచ్చి తత్సూచనల నెఱపుట. ❖

సీ. అత్తటి వేలుపు లాకసంబున నుండి

వెన్నునిపయిఁ జాల విరులవాన

గురియింప నచ్చర ల్లోమగొప్ప నాడిరి

గొల్లతేండ్లందఱు నుల్లసీలిరి

నందుండు గొమకునిఁ బొందుగాఁ గౌఁగిటఁ

బెనఁచి తద్దయును దీవన లొసంగె

గుంభకుండును దనకోరిక యీడేతె

నని చూచి సంతసంబునఁ జెలంగె

తే. నీలయును జాల వ్రేతలమేలువాఁడు

తనకు మగఁడయ్యె ననుచు డెందమున నుబ్బె

సీలా—6

మఱియుఁ జూపలులెల్ల వేమలును మెచ్చి
పొగడుచుండిరి వెన్ను నిమగతనంబు.

77

— ౧౦ నీలకుఁ గృష్ణనకుఁ బెండ్లి వర్తిల్లుట. —

ఆ. అంత గొల్ల పెద్దలందఱు నీలకు
వెన్ను నకును బెండ్లి వెస నొనర్ప
వలయునంచుఁ బూని వలనొప్ప మూరుత
మొజ్జబాఁసనయ్యనొయ్య నడిగి.

78

ఆ. కాళ్ల గోళ్లు దీసి కన్ని యకును బెండ్లి
కొమరునకును దలలఁ జమరు రాచి
నలుఁగు లిడఁగఁజేసి నలువొప్ప నయిరేని
నీరువోసి రపుడు వేరఁటాండ్రు.

79

క. తొగసూడు గ్రుంకె దట్టం
బుగఁ జీకటు లొదవె రిక్క మొత్తము వొడమె
లగనమును డాసె నియ్యెడఁ
దగఁ బెద్దలు నైదువలును దద్దయు నెలమిన్.

80

తే. పలు తెఱంగుల వాయిదంబులు నెలంగ
తీవితో నల్లడల దివ్వటి ల్వెలుంగఁ
గన్ని యను బెండ్లి కొమరునిఁ గడఁగఁ బెండ్లి
తిన్నెమీఁదికి మెల్లనఁ దెచ్చి నిలిపి.

81

తే. పుడమి వేల్పులు దొలిపల్కునుడువులెలమిఁ
జదువుకొంచును దీవనల్ చాలనొసఁగి
సేసఁ బ్రాల్ చల్ల వలిపంపుఁజేర యొకటి
చెలఁగి తెరవట్టి కాల్దొక్కిఁజేసిరపుడు.

82

ఆ. చాల వేడ్క-లోదవఁ గేలుఁదమ్ముల నంటి
యైదువలు కడంక నంపి యిడఁగ
నెన్న రానికూర్చిఁ గన్నియయలుతను
గట్టుతాల్పు తాలిబొట్టుఁ గట్టి.

83

క. వెన్ను నితలపైఁ గన్నియ
కన్నియతలమీఁదఁ జాట్టుఁగైదువుబోదుక
సన్నపుముత్తెము లెలమిని
మిన్నక చేదూండ్ల నించి మించిరి మిగులన్.

84

క. చీరచెఱంగులు ముడి యిడి
కూరిమిఁ జిటికెనలు వట్టికొనఁ గూరిచి తా
రారంబోలిని గడు నిం
పారఁగ మ్రొక్కించి రప్ప డాలిక్ మగనిన్.

85

— కృష్ణాదులకుఁ గుంభకఁడు కట్టుంబు లొసంగుట. —

సీ. అయ్యెడ గొల్లఁజేఁ డల్లున కెలమితో
ముత్తైపుఁజొకట్లు మురుపు లుంగ
రములు నేవడములు రతనంపుఁబావలు
గొలుసులు పదకముల్ జిలుఁగుఁజేల
లందలా లడవంబు లపరంజిగిండులు
జాలవల్లికలును జందువాలుఁ
బట్టెమంచంబును బఱపును బానీసుఁ
జందుగుపెట్టెలు మందసములు
తే. గద్దెపీఠులుఁ గపురంబుఁ గస్తురియును
బాఁడిమొదవులు మేలైన బఱ్ఱియలును

నూడిగీలును వరపుల్ల నాడె మైన
మంచిగందంపుఁడున్నులు మించ నొసఁగి. 86

తే. కూరిమిని వీర కానికి వీరకత్తి
యకును దొలువేల్పుగొంగయన్న కును మఱియుఁ
జుట్టములకెల్ల దొడవులుఁ బుట్టములను
గట్నము లొసంగె గట్టలుగాఁగ నపుడు. 87

తే. జన్ని గట్లకు బల్లకు నెన్నరాని
పైఁడికట్టుంబు లొసఁగి కిబ్బంపుఁగూరు
పరులకును గొణలకుఁ బెద్దబాఁపలకును
లెక్కసేయక చీరలు రొక్కమిడియె. 88

— ౯ నీలాకృష్ణుల నొక్కటి సేయుట. —

వ ఇత్తైఱంగున నెల్లవారలు నలరునట్లుగాఁ బెండ్లి యొనర్చి
యంత నొక్క మంచిమూరుతమున నాల్కగల నొక్కటి
సేయఁ దలంచి ప్రోడ లగునైదువరాండ్రఁ బనిగొల్ప వారు
నయ్యెడ. 89

సీ. పగడంపుసకినలశ్చైత్రమంచము దోమ
తెర విరవాదిక్రొవ్విరులపాన్పు
సురమాలిబాలీసుసూతినిగవునెన
జరబాజుచందువాసాన పీట
కపురంపుబరణి చిల్కలదివ్వొకంబంబు
నిల్వటద్దంబు పన్నీటిక్రోవి
జవ్వాదిపక్కణీజాలవల్లిక పైఁడి
వీణె దువ్వెన వట్టివేళ్ల సురటి

తే. తమ్మపడిగము మంచిగందాపుంగోర
పచ్చిక స్తురిపెట్టె సంపంగెనూనె
గిండులను గల్గి కన్నులపండుగైన
పచ్చరాకట్టుగొనబుటుప్పరిగలోన. 90

ఆ. పెండ్లికొడుకు నిలిపి బిటబిటం గన్నెకు
సొగసు దిద్ది వేడ్క లిగురులొత్త
బడకయింటికడకు బరుగున దోడ్కొని
చనుచు బల్కిరపుడు సకియలెల్ల. 91

తే. చెలియ! మును నీవు గోరినచెలువుఁ డిప్పు
డించువిల్కానివని కెప్పుడెప్పుడంచు
దివురుచున్నాడు పడకింట నవీలి తమిని
బ్రౌద్దు జరుపకు మికక జాల ముద్దరాల ! 92

క. అగ్గలపువలపునను మును
బెగ్గడిలుచు నుండి యిపుడు పెనిమిటితోడక
డగ్గఱ బోయినయప్పుడు
సిగ్గేటికి బొడమెనమ్మ చిత్తరుబొమ్మ! 93

సీ. ముగుడ! రమ్మని డాయ మగఁడు చీకినయప్పు
కదియక మార్తలంగెచ్చ సుమ్ము
పగ కాఁడు మొగకొంగు దిగిచి సెజ్జకు దార్ప
సడిగొట్టి వెనుకకు జనెదు సుమ్ము
వెన్నుడు కపురంపునిడియం బొసంగిన
నొదిగి కైకొనక యూడెనపు సుమ్ము
చెలుపుండు పయ్యెదఁ దొలఁగింప గమకింప
గేలు మాటిడి పెనంగెదపు సుమ్ము

తే. సొగసుకాఁ డెదఁ గదియించి జుంటిమోవి
గంటియొనరించి యిక్కువలంటి తుంట
వింటిబలుదంటపనులు గావించినపుడు
కడఁగి మెలఁగంగవలెఁ జమ్ము కలువకంటి!

94

క. దేగతెఱంగున బిఱబిఱ
సాగవలదె చెలియ వలపు సడిలేని దహా!
బాగాయెఁ గాపురం బిటు
జా గేటికిఁ బొదగదమ్మ చక్కెరబొమ్మా!

95

సీ. తడవయ్యె బిఱబిఱ నడవరాదె యటన్నఁ
జెలిమిఁదఁ గన్నెఱ్ఱి చేసెదేమి ?
నెనరొప్పు జెంగట నిలిచి వీడినకొప్పు
దిద్దుకొన్న నఁబోడిఁ దిట్టెదేమి ?
పడఁతతో వెలియాకుమడుపులెమ్మెను జేటి
కొసఁగెడితొయ్యలిఁ గసరెదేమి ?
నగుచు గందముదెచ్చి మగని కలందు మ
న్నను బండ్లు గొలుకుచుఁ గినిసెదేమి ?

తే. వాలుగంటిరో! యిటువంటివారెకారె
చొక్కి పెనిమిటికాఁగిట దక్కి పెనఁగి
పెక్కుదెఱఁగుల రాచిల్కజక్కిజోదు
పనుల గడిదేటి ప్రొడలై తనరువారు.

96

క. ఒకలువకంటి! మను మను
బైకొని బతిమాలి మగనిపజ్జ కిపుడు దే
రాకుండెదు సిరి నచ్చిన
మోఁకా లడ్డం బిడియెదు మురుపు దలిర్పన్.

97

ఆ. అనుచుఁ బలికి కలికి నర్తిలిఁ దోడ్కొని
పడకయింటి కరిగి పడఁతు లపుడు
ముగుదచేతి విడెము మగనికి మగనిచే
విడెము ముద్దుఁజెలికి నిడఁగఁ జేసి.

98

క. చెలువుగ నీ కిపు డచ్చె
న్నలువుగ నీతఁకుఁగుందనపుబొమ్మ యిఁకం
దలఁపునఁ గలిగినతెఱఁగున
మెలఁగుఁడు వలపులు తలిర్ప మెలఁతయు నీవున్.

99

ఆ. గోల గాని మిగుల గాళకురాలు గా
దింతి నీకుఁ దక్కె నంత వేగి
రంపుఁబనులవలనిరాయిడి వెట్టక
ముద్దుగుమ్మ నెమ్మి దిద్దుకొమ్మ.

100

తే. చెప్పవలసినలాగునఁ జెప్పినార
మింతె కా కిపు డెన్న మీ కిరువురకును
గలుగుకూర్పులు గనుఁగొన్నఁ దెలిపినట్లు
మెలఁగుదురె యంచు నగుచు నమైలఁత లరుగ.

101

క. వెన్నుఁడు చిటునవ్వునఁ దగఁ
గన్నియఁ జేపట్టి వలపు గ్రమ్మగ సొగసుం
గ్రొన్నననెజ్జకుఁ దారిచి
వన్నియ దిద్దుచును మిగుల వలపు దలిర్పన్.

102

సీ. తెలిముత్తియపుసరుల్ విద్దునెపంబున
 గిబ్బచన్బొగడలఁ గేలఁ జెనకి
 చెవులకమ్మలు చక్కఁ జేయుజాడల ముద్దు
 చిప్పిల నిద్దంపుఁ జెక్కులంటి
 మొలనూలు సవరించు వలసుగఁ గన్నట్టి
 వలుఁదపిటుందుఁ బొక్కిలియు నిమిరి
 కపురంపువిడె మొసంగఁగఁ బోవులాగున
 మొనసి చక్కెరమోవి ముద్దులాడి

తే. పువ్వుపెత్తులు దుఱిమెడి పాలుపెలర్పఁ
 గప్పు మీఱినబలితంపుఁ గొప్పు ముట్టి
 మెల్ల మెల్లనె యొక్కింత మెలఁగ డెంద
 మించువిలుదాల్పుచెన్నుల కియ్యకొల్పి.

103

చ. కులుకుచుఁ దద్దయున్నదిని గూర్చి తల్లిర్పఁగ ముద్దుచిల్కుచుం
 బలుక వదేమి? యెమ్మెయిని బాగుగ గంద మలందవేమి? కో
 ర్కులు వెలయంగఁ గౌఁగిటను గూర్పు వదేమి? చలంబొ
 నానయో, చిలుకలకొల్పి! యి ట్టెరవు నేయఁగ నే నొక
 లాఁతివాడనే?

104

ఆ. పిన్న నాఁటనుండి వెనఁగుచు నాపయిం
 గన్నె నీకు వలపు గలదు కదవె
 చేరి వేడుకొనినఁ జిక్కులు పెట్టెదు
 తాళ రాదె యింకఁ దలిరుఁబోడి!

105

సీ. పరువంపుమారేటికండు లెచ్చటఁ గన్నఁ
జెలి! నీదుకులుకుగుబ్బలె తలంచి
డంబారునెమ్మిపించెంబు లెచ్చటఁ గన్న
ననబోడి! నీదువేనలియె తలంచి
తిరమొండఁ దేనియవెర లెచ్చటను గన్నఁ
దెఱవ! నీతోగరువా తెఱయ తలంచి
బెదరి పాత్రడులేటికదువు లెచ్చటఁ గన్నఁ
గలికి! నీసొగసుఁగన్దవయె తలంచి

తే. నిచ్చనిచ్చలుఁ గానలోఁ జొచ్చి మిగుల
నెచ్చరికల మెలంగుచు నిచ్చలోనఁ
గలఁగుచుండెదనెనలేని వలపు మీఱ
నింతి యిడ జాగువలదు నన్నేలుకొనుము.

106

న. అని నేర్పు దలిర్పం బలికి.

107

చ. జిలుఁగుఁబయంట మాడ్చి నునుఁజెన్ను టొయారపుఁజన్ను
దోయిపైఁ, గలప మలంది వాల్చెళుకుఁగన్నులు మూసిన
నవ్వుకొంచుఁ బొ, క్కలి వలకేల సంతి గిలిగింతలు గొల్పుచు
మోని యానుచు, గలికి గరంగఁజేసి విగికాఁగిటఁ జేర్చెను
వెన్నుఁ డ త్తఱిన్.

108

తే. మఱియు వెఱగొప్పు చెలువంపుదెఱఁగుపనులఁ
గరంగఁ జేయుచు నమ్ముద్దుఁగలువకంటఁ
గలసి యెనలేని నెమ్మనిఁ జెలఁగుచుండి
గుడుసువాల్దొల్పు రేయెల్లఁ గడపి యంత.

109

—ॐ నందాదిసహితుఁడై కృష్ణుఁడు నీలతోఁ దనపల్లె చేరి సుఖించుట. ॐ—

తే. అత్తమామలయానతి' యంది తోడఁ
దల్లిదండ్రులు నన్నయుఁ దవలి రాఁగఁ
గుందనపుటందలములోనఁ గొమ్మ నిలిపి
యుల్లమునఁ బొంగుచును దనపల్లె కరిగె. 110

క. అరిగి తననగరిలోనికి
సరగునఁ జొర్రైచి యపుడు సంగడికాండ్రం
బెరిమె గలపెద్దలను గని
యిరవుగ మన్నించి చాల నెమ్మెదలిర్పన్. 111

ఆ. అంత నీలఁ గూడి యింతంత యనరాని
సంతసగుబు మీఱ జగము లెల్లఁ
బ్రోచుకొనుచు నెపుడుఁ బులుఁగు డాల్వేలుపు
తలఁకులేని సిటలఁ దనరుచుండె. 112

వ. అని నిరాబారిసింగంబులకెల్లఁ గత యెఱింగించిన వారలు
కొలందిలేనివేడుకలం దనరు చుండిరి. 113.

ఉ. రిక్కలు మంచు నద్దమును రేవొరయుం గపురంబుఁ బాలు
నుం, జక్కెరరాచపు ల్చిలువసామియుఁ జిందముఁ దూడు
మేపుడుం, బక్కిగముల్ జగా నలువపట్టియు బొబ్బ మెకంబు
వేల్పురా, జక్కియు నీడువోలినయసంబునఁ బాటిలు మేటి
దయ్యమా! 114

క. పుత్తడిమలవిలుకాఁడా!
గిత్తహమా నెక్కి హాయలఁ గేరెడు జేఁడా!

మ త్తిల్లుమి త్తిసూడా!

బ త్తిమిగులఁ గలుగువారి పాలిటివాఁడా!

115

తరళము—

చిలువపేరులు తొమ్మనం దలఁ

జిన్ని కొన్నెలపువ్వును

మొలను బెబ్బులితోలుఁ గేలను

ముద్దుగుల్కెడి జింకయు

సలువయాదలపున్నపల్లెము

నల్లగుత్తుకయు నైయి

న్వలపును న్వెలిబూదిపూతయు

వావిరిం గలవేలుపా!

116

గద్యము. ఇది శ్రీమదుమారమణకరుణాకటాక్షనిరీక్షణసంలభ
సరసకవితాసామ్రాజ్యధురంధర ఘనయశోబంధుర కౌండి
న్యసగోత్రపవిత్ర కూచిమంచి గంగనామాత్యపుత్ర బుధ
జనవిధేయ తిమ్మయనామధేయప్రణీతం బైననీలాసుందరీపరి
ణయంబను నచ్చతెనుఁగుఁగబ్బంబునందు సర్వంబును
దృతీయాశ్వాసము.

చెన్నపురి: వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్ వారి

‘వావిళ్ల’ ప్రెస్సున ముద్రితము.—1939.

ఆంధ్రగ్రంథములు.

ప్రతి 1-కి రూ. ఆ.

అచ్చ తెలుగురామాయణము, తిమ్మకవిప్రణీతము, శుభప్రతి	1	4
అనంతునిఛందము, (ఛందోదర్శణము) ...	0	14
అనిరుద్ధపరిశ్రమ, కనుపత్తి అబ్బయ్యామాత్యప్రణీతము ...	0	8
అప్పకవీయము, శ్రీ గిడుగు రామమూర్తిసంతులుగారివిమర్శతో నున్నది2	8	
ఆముక్తమాల్యద, (విష్ణుచిత్తీయము) వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిగారి వ్యాఖ్యానముతో మేలుకాగితములమీదచక్కగ మరల ముద్రించినారము	4	0
ఆంధ్రభాగవతము, పోతనామాత్యప్రణీతము, ఇదివఱకు ముద్రితమైన ప్రతులన్న అన్నివిధముల బాగుగ నున్నది.	5	8
డిటా ఆత్మ్యుత్తమప్రతి, 2 సంపుటములు ...	7	8
డిటా 3 సంపుటములు ...	8	4
శ్రీమదాంధ్రభారతము, పద్యకావ్యము:—		
7 సంపుటముల ప్రతి ...	14	0
3 సంపుటముల ప్రతి ...	13	0
అది, సభాపర్వములుగల సంపుటము ...	2	0
ఆరణ్యపర్వము ,, ...	2	0
విరాటోద్యోగపర్వములు ,, ...	2	0
భీష్మద్రోణపర్వములు ,, ...	2	0
కర్ణశల్మసౌప్తిక స్త్రీపర్వములు ,, ...	2	0
శాంతిపర్వము ,, ...	2	0
అనుశాసనిక, అశ్వమేధ, ఆశ్రమవాస, మహాసల, మహాప్రస్థానిక, స్వర్ణారోహణపర్వములుగల సంపుటము	2	0
అదిపంచకము, ఒకటేసంపుటము ...	5	8

యాధ్వంసము, స్త్రీపర్వముగల సంపుటము	...	3	12
శాంతిస ప్తము	...	3	12
ఆదిపర్వము మాత్రము, పెద్దచ్చు, చిన్ననైజు	...	1	8
ఆనందరంగరాట్టండము, కాలికోటైందు	...	1	8
ఆంధ్రభాషాభూషణము, విపులమైన పీఠికతో	...	0	4
ఆంధ్రనామసంగ్రహము, ఆంధ్రనామశేషము.			
సాంబనిఘంటువు—టీకానుక్రమణికాసహితము	...	0	12
డిటూ కాలికోటైందు	...	1	0
ఆంధ్రనామసంగ్రహము, మూలము	...	0	2
డిటూ టీకానుక్రమణికాసహితము	...	0	6
ఆంధ్రదశరూపకము, మల్లాది సూర్యనారాయణశాస్త్రి	...	0	8
ఆంధ్రచంద్రాలోకము, సటిక	...	0	8
ఉత్తరరామాయణము, కంకంటి పాపరాజప్రణీతము, గిల్లుటైందు	...	2	0
ఉత్తరహరివంశము, నాచన సోమనాథకృతము	...	1	8
కవిసంశయవిచ్ఛేదము, అడిదము సూరకవివిరచితము	...	0	6
కవికర్ణరసాయనము (మాంధాతృచరిత్ర)	...	1	8
కళాపూర్ణోదయము, దళసరికాగితములు	...	2	4
కాశీఖండము, చక్కనికూర్పు	...	1	8
కుచలోపాఖ్యానము, సటిక, (భాగవతములోనిది)	...	0	4
కృష్ణరాయవిజయము, కుమార ధూర్జటికృతము	...	0	8
గజేంద్రమోక్షము, (భాగవతములోనిది) సటిక	...	0	6
గయోపాఖ్యానము, రామచామూత్యప్రణీతము	...	0	8
గోపీనాథరామాయణము, 2 సంపుటములు, శ్రీమద్రామాయణమునకు			
సరియైనతర్జుమా, కవనము మిక్కిలిసొంపు, పీఠిక అలివిపులము	...	7	8
చాటుపద్యమణిమంజరి, క్రొత్తకూర్పు, ప్రథమభాగము	...	1	4
డిటూ ద్వితీయభాగము, సాధారణప్రతి	...	1	6
చిత్రభారతము, చరిగొండ ధర్మనకృతము. కాలికోటైందు	...	1	4
చెన్నబసవిపురాణము, పాపకవికృతము	...	1	2
జైమినిభారతము, అశ్వమేధపర్వము	...	1	0

దశకుమారచరిత్రము, కేతనకవికృతము	...	1	8
దశావతారచరిత్ర, చక్కనికూర్పు	...	2	0
ధ్రువోపాఖ్యానము, సటీక, (భాగవతములూనిది)	...	0	8
నరసభూపాలీయము, అట్టబై రుసు	...	0	10
నలూపాఖ్యానము, సటీక, (ఆంధ్ర భారతములూనిది)	...	0	6
నలచరిత్ర, ద్విపద, చక్రపురిరాఘవాచార్యప్రణీతము, కాలిక్	...	0	14
నిర్వచనోత్తరరామాయణము, తిక్కనామాత్యప్రణీతము	...	1	0
నిరంకుశోపాఖ్యానము, రుద్రకవికృతము	...	0	6
న్యసింహపురాణము, ఏఱ్ఱాప్రగడ, క్రొత్తకూర్పు	...	1	0
ప్రభావతీప్రద్యున్నము, పింగళిసూరన	...	0	10
పంచతంత్రము, నారాయణకవికృతము	...	0	12
డిటూ వేంకటనాథరాజకవివరకృతము	...	1	4
పారిజాతాపహరణము, చిన్ననైజు, క్రొత్తకూర్పు	...	0	8
డిటూ విద్వాన్, దూసి రామమూర్తిశాస్త్రివరచిత			
సురభివ్యాఖ్యానసహితము	...	3	0
బసవపురాణము, పిడుపర్తి సోమనాథప్రణీతము	...	2	4
బ్రహ్మోత్తరఖండము, శ్రీధరమల్ల వేంకటరామకవి	...	1	0
భాస్కరరామాయణము, చక్కనిక్రొత్తకూర్పు	...	4	0
భోజరాజీయము, అనంతామాత్యకృతము	...	1	2
మమచరిత్ర, సటీక, వావిళ్ల రామస్వామికృష్ణగారివ్యాఖ్యాన			
ముతో చిన్ననైజున మేలుకాగితములమీద స్ఫుటమైన			
ఆక్షరములతో చక్కగ ముద్రితము	...	2	0
మార్కండేయపురాణము, మారనకృతము	...	1	12
మొల్లరామాయణము, ఆకుకూరి మొల్ల	...	0	10
యయాతిచరిత్ర, పొన్నిగంటి తెలగనార్యప్రణీతము	...	0	10
రసికజనమనోభిరామము, కూచిమంచి తిమ్మకవి	...	0	12
రంగనాథరామాయణము, ద్విపద, చక్కని క్రొత్తకూర్పు	...	2	8
రంగరాయచరిత్రము, దిట్టకవి నారాయణకవిప్రణీతము	...	0	8
రాఘవపాండవీయము, సటీక, ద్వ్యర్థిప్రబంధరాజము	...	2	0

రామరాజీయము, (నరపతివిజయము) వెంకయ్యప్రణీతము ...	0	12
రామాభ్యుదయము, అయ్యలరాజు రామభద్రకవి ...	1	4
రుక్మిణీకల్యాణము, టీకాతాత్పర్యసహితము, చక్కనిప్రతి (భాగవతములోనిది) ...	0	6
రుక్మిణీపరిణయము, శుద్ధప్రతి, కూచిమంచి తిమ్మకవి ...	0	8
రుక్మాంగదచరిత్ర (ఏకాదశీమాహాత్మ్యము), ప్రాధికవి మల్లన లంకావిజయము. (రావణదమ్మియము) పింశిప్రోలు లక్ష్మణ కవికృతము, టీకాతాత్పర్యసహితము ...	1	4
వసుచరిత్ర, సతీక, రామరాజభూషణప్రణీతము, అనేకనూల నాంశములుగల చక్కనిక్రొత్తకూర్పు ...	4	0
వసిష్ఠజనకసంవాదము, యాముజాల శేషయ్యకవి ...	0	8
వాసిష్ఠరామాయణము, స్విపద, తరిగొండ వెంకమ్మ ...	1	4
విక్రమార్కచరిత్ర, జక్కనకవిప్రణీతము ...	1	4
విష్ణుపురాణము, వెన్నెలకంటి సూరనార్యప్రణీతము, లఘుటిప్పణీసహితము క్రొత్తకూర్పు ...	2	8
వివేకసింధువు, కొండనార్యప్రణీతము ...	0	12
విజయవిలాసము, చేమకూర వేంకటకవికృతము ...	0	8
విదురనీతి, టీకాతాత్పర్యసహితము, (ఆంధ్రభారతములోనిది)	0	5
వీరభద్రవిజయము, బమ్మెర పోతరాజకృతము ...	0	12
వేంకటాచలమాహాత్మ్యము, క్రొత్తకూర్పు, తరిగొండ వెంకమ్మ	1	4
వేంకటేశాంధ్రము ...	0	6
వేమనపద్యములు, చక్కనికూర్పు ...	0	6
డిటా ప్రానుదొరగారి ఇంగ్లీషుతర్జుమాతో ...	1	4
డిటా 2728 పద్యములు, కాలికొబ్రెండు ...	1	12
డిటా తాత్పర్యసహితము, ఇందు గ్రంథవిమర్శ, కవిజీవితము మొదలగునవి చేర్చబడినవి, చక్కని క్రొత్తకూర్పు ...	3	8
శకుంతలాపరిణయము, కృష్ణకవికృతము ...	0	12
శతకంఠరామాయణము, క్రొత్తకూర్పు, మద్దనకవికృతము ...	0	10

